

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ОКРУЖНИ СУД У ДОБОЈУ
Број: 13 0 К 008202 24 К 2
Добој, 07.04.2025. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Окружни суд у Добоју, у вијећу састављеном од судија Маријане Лазих Миладиновић, као предсједника вијећа, Снежане Бањац Лопандић и Јелене Филиповић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Гордане Савић, у кривичном предмету против оптуженог Д.Л., због кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 1. тачка 1. у вези са чланом 37. Кривичног законика Републике Српске, поводом оптужнице Окружног јавног тужиоца у Добоју број Т15 0 КТ 0038628 24 од 22.07.2024. године, измијењена на главном претресу дана 26.03.2025. године, након главног, усменог и јавног претреса одржаног дана 02.04.2025. године (уз искључење јавности током саслушања малољетног лица), у присуству Окружног јавног тужиоца у Добоју Амеле Хајдаревић, оптуженог Д.Л., браниоца Раде Савића, адвоката из Добоја, пуномоћника оштећеног М.К. адвоката Драгана Радовића из Добоја и оштећених М.К., Ј.К., З.К. и С.Т. и дана 07.04.2024. године у присуству Окружног јавног тужиоца у Добоју Амеле Хајдаревић, оптуженог Д.Л., и браниоца Раде Савића, адвоката из Добоја, донио је и јавно објавио слиједећу

ПРЕСУДУ

ОПТУЖЕНИ:

Д.Л. син С. и мајке Мире рођене С.1, рођен 07.03.2005. године у Д., настањен у мјесту К.-Г. број ..., општина П., писмен, завршио средњу школу, по занимању варилац - бравар, незапослен, слабог имовног стања, неожењен, без дјеце, по националности Србин, држављанин РС – БиХ, са ЈМБГ ..., до сада није осуђиван, други поступак се не води, налази се у притвору Казнено – поправног завода у Добоју, почев од дана 30.01.2024. године у 19,00 часова,

КРИВ ЈЕ

ШТО ЈЕ:

У ноћи 30.01.2024. године, у времену од 01,04 часова до 01,24 часа, у улици М.О. број ..., град Д., а по претходном договору и разрађеним планом, заједно са оптуженом А.К. и млљ. А.К.1 кћерком А.К., хтијући да лиши живота оштећеног С.К., тако да је према претходном договору са А.К. дана 29.01.2024. године у стану М.В. у улици К.П.П. број ..., град Д., сестре А.К., а након што је М.В. на молбу А.К., која је знала за дејство таблета „Треана“, јер је и у ранијем периоду свом супругу оштећеном С.К. кришом давала наведене таблете због којих се оштећени здравствено није осјећао добро, купила у апотеци ЗУ „Zvezda Pharm“ Добој у улици К.А. број ..., у 14,10 часова таблете „Треана“ јачине 10 мг и предала таблете оптуженом који је већи број таблета извадио из паковања, те дао млљ. А.К.1 која је уситнила већи број наведених таблета и исте помијешала са водом, да би потом, а према договору са оптуженим и А.К., у вечерњим часовима отишла у породичну кућу гдје је становала заједно са својим оцем оштећеним С.К., те у воду у којој су биле измрвљене таблете исциједила лимун и направила

лимунаду коју је дала оштећеном С.К. да попије, а све у намјери како би га по договору са оптуженим и А.К., дејство наведених таблета омамило и успавало, те оштећеног онеспособило да пружи отпор, да би након што су таблете почеле дјеловати и оштећени заспао, путем Инстаграма послала поруку оптуженом којом га је обавијестила да оштећени С.К. чврсто спава, након чега су оптужени и А.К. дошли пред породичну кућу са изнајмљеним возилима и то оптужени Д.Л. са путничким моторним возилом марке „Renault Megan“ регистарске ознаке ..., а А.К. са путничким моторним возилом марке „Peugeot“ регистарске ознаке ..., након чега су ушли у унутрашњост куће, те по уласку у кућу мљ. А.К.1. рекли да иде у дневни боравак и затвори врата, а оптужени је заједно са А.К. ушао у спаваћу собу гдје је на брачном кревету спавао оштећени С.К. у црној мајици и доњем вешу, па када се исти пробудио задали му неколико удараца у предјелу главе, нанијевши му на тај начин раздерно нагњечну рану величине 20 x 5 мм у предјелу спољашње лијеве обрве, а потом му сивом љепљивом траком облијепили главу у предјелу уста и очију, након чега су му руке завезали конопцем на леђима и облијепили сивом љепљивом траком у предјелу ручних зглобова, а ноге завезали конопцем и облијепили сивом љепљивом траком у предјелу скочних зглобова и тако онеспособљеног оштећеног С.К. изнијели из куће и ставили у гепек возила „Peugeot“, да би се потом оптужени управљајући возилом марке „Renault Megan“ упутио према мјесту П.1, а А.К. пратила оптуженог управљајући возилом марке „Peugeot“, те доласком у непосредну близину излетишта П.1, са возилима се одвезли узбрдо у шуму, гдје су зауставили возила око 01,39 часова, у непосредној близини базена за воду, да би потом из гепека изнијели оштећеног С.К. којег су вукли до низбрдице и оставили на земљи, а потом му заједно задали ножем убодне ране у предјелу стомака и то убодну рану у предјелу лијеве стране трбушног зида величине 50 x 25 мм, двије убодне ране у предјелу десне стране трбушног зида величине 35 x 10 мм и 25 x 10 мм, те у средишњој линији трбушног зида убодну рану величине 80 x 55 мм, свјестан да наведене повреде које су оштећеном нанијели заживотно, код истог проузрокују велику и интензивну бол, а што је и хтио због којих повреда, а услијед развоја стања тешког трауматског и хиповолемичног шока је наступила насилна смрт оштећеног С.К., те тјелесне повреде у виду огуљотина у предјелу чела, на врху лијевог рамена, на трбушном зиду са десне стране, на предњој спољашњој страни десне наткољенице у горњој трећини, у предјелу десне задњице, на оба кољена, на предњим странама обије поткољенице, на натплату лијевог стопала, на спољашњој страни лијеве поткољенице, те крвни подлив у предјелу задње стране десног скочног зглоба и десне поткољенице, да би потом оштећеног свезаног и са већим бројем описаних повреда оставили у шуми гдје је пронађен мртав, а оптужени и А.К. се са изнајмљеним возилима удаљили са лица мјеста, након чега се А.К. са возилом „Peugeot“ упутила у Б.Л. гдје је изнајмила стан, а оптужени се са возилом вратио до породичне куће оштећеног С.К. гдје се поздравио са мљ. А.К.1, након чега је извјесно вријеме боравио у стану В.М., у улици К.П.П., те у јутарњим часовима возило „Renault Megan“ паркирао на паркинг „Џунгла базена“ у Д., а возилом марке „Мерцедес“ регистарских ознака ... упутио се у Б.Л., док је мљ. А.К.1, према договору и разрађеним планом са оптуженим и А.К., у јутарњим часовима назвала кума Д.Б. и истом рекла да тате (оштећеног К.1) нема код куће, али да су његове личне ствари у кући и да је кревет крав,

дакле, другог лишио живота на свиреп начин,

чиме је као саизвршилац учинио кривично дјело тешко убиство из члана 125. став 1. тачка 1. у вези са чланом 37. Кривичног законика Републике Српске.

па га суд на основу истог законског прописа и члана 46. став 1. и 2., те члана 52. став 1. Кривичног законика Републике Српске

ОСУЂУЈЕ

НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 20
(ДВАДЕСЕТ) ГОДИНА

На основу члана 59. став 1. Кривичног законика Републике Српске оптуженом Д.Л. се у изречену казну затвора урачунава вријеме проведено у притвору почев од дана 30.01.2024. године у 19:00 часова, као дана и часа лишења слободе, па надаље.

На основу члана 108. став 3. ЗКП РС оштећена породица К.2 се са имовинскоправним захтјевима упућује да исте може остваривати у парничном поступку.

На основу члана 82. став 2. Кривичног законика Републике Српске од оптуженог се одузима мобилни телефон марке „Самсунг“ црне боје са заштитном маском, који је одузет од Д.Л., а чији је корисник оптужени Л..

На основу члана 99. став 4. ЗКП РС оптужени се ослобађа обавезе да надокнади трошкове кривичног поступка и исти падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Оптужницом Окружног јавног тужиоца у Добоју број Т15 0 КТ 0038628 24 од 22.07.2024. године, која је потврђена од стране судије за претходно саслушање овог суда дана 23.07.2024. године, оптуженом Д.Л. стављено је на терет да је заједно са (раније пресуђеном) А.К. као саизвршилац учинио кривично дјело тешко убиство из члана 125. став 1. тачка 1. Кривичног законика Републике Српске. Наведена оптужница измијењена је дана 12.03.2025. године на главном претресу, при чему тужилац није мијењао правни опис и правну квалификацију дјела на начин описан у изреци ове пресуде уз измјену коју је учинио овај суд када је у складу са свједочењем оптуженог у 25. реду изреке ове пресуде додао ријечи „па када се исти пробудио“, а извршене су и мање језичке и правописне корекције не дирајући у субјективни и објективни идентитет оптужнице.

У току доказног поступка као докази оптужбе **саслушани су свједоци:** оштећени З.К., Љ.К. и Т.К., затим млљ. К.А.1 приликом чијег исказа је тужилац користио њен исказ из истраге дат у ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 31.01.2024. године, М.Б. приликом чијег исказа је тужилац користио његов исказ из истраге дат у ПУ Добој број 14-02/1-230-инт 16/24 од 30.01.2024. године (уложен је и Записник број 14-02/1-230-80/24 инт 22 од 02.02.2024. године о допуни изјаве овог свједока, али исти није предочаван), Д.Б., М.Р. приликом чијег исказа је тужилац користио његов исказ из истраге дат у ПУ Добој број 14-02/1-230-/24 од 29.01.2024. годин, М.В. приликом чијег исказа је тужилац користио њен исказ из истраге дат у ПУ Добој број 14-02/1-230-инт 17/24 од 30.01.2024. године, М.М., А.С., М.Т., Д.Ђ., Ј.П. приликом чијег исказа је тужилац користио њен исказ из истраге дат у ПУ Бањалука број 13-02/1-1-2-57/24 од 30.01.2024. године, А.Д.-мртвозорник, С.С., Н.Ш., Д.К., Н.Л., Н.Ж. и З.С., **као и вјештаци и то:** медицинске струке Жељко Каран, неуропсихијатар Алма Браво Мехмедбашић, психијатар Јевтић Миле, психолог Пјано Огњен, затим вјештаци дигиталне форензике Стјепановић Биљана и Мирковић Огњен, вјештак биолог Дијана Дошен и машинске струке Младен Новаковић, док су као материјални докази прочитани: Наредба за изузимање предмета Окружног суда у Добоју број 13 0 К 08202 24 Кпп 2 од 31. 01.2024. године са Извјештајем о извршеном изузимању предмета ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 31.01.2024. године уз Записник и потврду о одузимању предмета и Потврду о предаји предмета

Окружном суду у Добоју истог броја и датума (УСБ стик кингстон - видео надзор ЗУ Апотека „Звезда фарм“, Д. Апотека Звезда 7 Д. у који је суд извршио увид на главном претресу из Кпп 2 овог суда), Фискални рачун Апотека „Звезда Фарм“ Д., аптека Звезда 7 Д., улица К.А. ..., број рачуна 176709 од 29.01.2024. године, Службена забиљешка о запримању пријаве путем телефона ПС Добој 2 број 14-01/1-2-77/24 од 30.01.2024. године, Службена забиљешка ПС Добој 2 од 30.01.2024. године, број 14-01/1-2-72/24, Службена забиљешка ПУ Добој 2 од 30.01.2024.године, број 14-01/1-2-77/24, Службена забиљешка ПУ Добој број 14-01/1-230-23/24 од 01.02.2024. године, Службена забиљешка ПС Добој 1, број 14-01/1-1-259/24 од 30.1.2024. године, Службена забиљешка ПУ Добој 1 број 14-01/1-1-256/24 од 30.01.2024. године, Службена забиљешка ПС Добој 1 број 14-01/1-1-261/24 од 30.01.2024. године, Записник о увиђају ПС Добој 1 број 14-01/1-1-11/24 од 30.01.2024. године са фотодокументацијом у улици М.О. – породична кућа К.С. са фотодокументацијом, те допуна Записника о увиђају ПС Добој 1 број 14-01/1-1-12/24 од 30.01.2024. године са фотодокументацијом у улици М.О. – породична кућа К.С., Записник о увиђају ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 30.01.2024. године о проналаску леша на „П.2“ уз фотодокументацију и скицу лица мјеста, Извјештај мртвозорника ДЗ Добој Д.А. од 31.01.2024. године, Обдукциони записник Завода за судску медицину БЛ, уз фотодокументацију и фактуру број 0127/24, те фотодокументацију ПУ Добој која се односи на обдукцију и наредбу за обдукцију ОЈТ у Добоју од 31.01.2024. године, Налаз вјештачења тјелесних повреда оштећеног уз фактуру и наредбу за вјештачење, Наредба за судскомедицинско вјештачење тјелесних повреда код оштећеног, Налаз вјештачења присуства алкохола, наркотика и психоактивних супстанци у крви и урину уз фактуру и наредбу код оштећеног, налаз Завода за судску медицину РС болести оштећеног уз фактуру и медицинску документацију и ЦД медицинске документације и наредбу за судскомедицинско вјештачење, Акт Републичког хидрометеоролошког завода РС, број 12/1.03-1547-1/24 од 23.12.2024. године, Службена забиљешка ПУ Добој број 14-03/1-17/24 од 31.01.2024. године, предочавана полицијском службенику С.С. и службене забиљешке ПУ Добој, предочаване Ш.Н. полицијском службенику број 14-02/1-177/24 и број 14-02/1-178/24, обе од 15.07.2024. године уз 2 ЦД, Картон возила ПС П. од 26.12.2024. године за возило „мерцедес“ регистарске ознаке А70-Т-127 на име Д.Л. са пратећом документацијом, Записник о увиђају ПУ Добој који се односи на путничко моторно возило "Пежо", уз фотодокументацију, извјештај о добровољној предаји предмета ПУ Добој од 31.01.2024. године уз записник и потврду о добровољној предаји предмета на име П.Ј., Уговор о изнајмљивању возила марке "Пежо 308" од 29.01.2024. године са пратећом документацијом Потврда и Записник о добровољној предаји предмета ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 31.01.2024. године, као и потврда о регистрацији број ..., копија личне карте на име Д.Л., потврда о предаји предмета суду број 14-02/1-230-80/24 од 31.01.2024. године уз наредбу о депоновању возила Окружног суда у Добоју и потврда о предметима достављеним у службу за чување Окружног суда у Добоју број 13 0 К 008202 24 Кпп 3 од 31.01.2024. године, Записник о увиђају који се односи на путничко моторно возило "Волво" уз фотодокументацију, Потврда о привременом одузимању предмета, која се односи на кључеве путничког моторног возила "Волво", Потврда о предаји предмета Окружном суду и потврда о предметима достављеним у Службу за чување Окружног суда у Добоју, Потврда уз записник о привременом одузимању предмета ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 08.02.2024. године, уз потврду о предаји предмета ПУ Бања Лука број УВ-131/24 од 08.02.2024. године, наредбу о депоновању возила Окружног суда у Добоју број 13 0 К 008202 24 Кпп 8 од 08.02.2024. године (ПМВ „Волво“), уз фотодокументацију број КУВ-104/24 од 08.02.2024. године, Наредба за привремено одузимање предмета Окружног суда у Добоју за возило "Волво" и кључеви, Извјештај о извршеном претресању покретних ствари, Управа за полицијску подршку број 06/2-1-230-286/24 од 27.02.2024. године уз Записник о извршеном претресању покретних ствари на основу наредбе Окружног суда

у Добоју и записник о претресању покретних ствари (мобилни телефони), Налаз и мишљење вјештачења мобилних телефона и СИМ картица Управе за полицијску подршку МУП РС број 06/2-1-230/286/24 од 29.03.2024. године (А.К.1-телефон)-УСБ, Наредба за претресање и вјештачење предмета Окружног суда у Добоју уз наредбу за прецизирање временског периода наредбе за претресање и вјештачење предмета, Извјештај о добровољној предаји предмета уз записник и потврду о добровољној предаји, Допис ХТ Еронет д.д. Мостар уз Допис ОЈТ у Добоју и наредба Окружног суда у Добоју са спецификацијом позива и СМС порука, допис М:тел а.д. Бањалука уз допис и претрагу по ИМЕИ бројевима, те листинг за телефонске бројеве ..., ... и ..., Наредба Окружног суда у Добоју мобилним оператерима М:тел Бања Лука, Телеком и ХТ Еронет да се доставе ИМЕИ бројеви и које бројеве су ти телефони користили од 23.05.2024. године, Извјештај о извршеном претресању покретних ствари на основу наредбе Основног суда у Добоју, а то је претресање телефона од А.К.1 уз записник о претресању покретних ствари, Одјелење за криминалистичко техничка вјештачења и испитивања од 27.02.2024. године, Наредба о одузимању предмета Основног суда у Добоју -телефона А.К.1, Наредба за претрес и вјештачење Основног суда у Добоју са Налазом и мишљењем о извршеном вјештачењу телефона А.К.1, Наредба Основног суда у Добоју за вјештачење телефона А.К.1 од 19.03.2024. године, Записник уз потврду о привременом одузимању предмета, потврду о предаји предмета и потврду о предметима достављеним у Службу за чување Основног суда у Добоју - телефон млљ. А.К.1, Налаз вјештачења ДНК трагова број 12840/24 од 22.04.2024. године уз фактуру и Наредбу за ДНК анализу Окружног јавног тужиоца у Добоју од 14.02.2024. године, Налаз вјештачења ДНК трагова (компарација) број 12840/24 од 24.04.2024. године, уз фактуру број 325/24 од 24.04.2024. године, допуна наредбе за вјештачење Окружног јавног тужиоца у Добоју од 23.04.2024. године, Наредба за утврђивање ДНК профила из неспорног узорка крви оштећеног К.С. број Т15 0 КТ 0038628 24 од 05.02.2024. године, Наредба за утврђивање ДНК профила из неспорног узорка крви осумњичених А.К. и Д.Л. број Т15 0 КТ 0038628 24 од 13.02.2024. године, Записник о узимању крви на име Д.Л. уз Наредбу за узимање крви ради ДНК вјештачења на име Л.Д. од 05.02.2024. године, Записник о узимању узорка крви на име А.К. уз наредбу за узимање крви ради ДНК вјештачења, уз рјешење о исплати трошкова ДЗ Добој за узимање крви за ДНК анализу ОЈТ у Добоју од 29.03.2024. године, Записник о увиђају ПУ Добој уз Потврду о предаји предмета ОЈТ у Добоју и фотодокументацију -проналазак рукавица, Налаз вјештачења трагова пнеуматика, Управа за полицијску подршку број 06/2-1-230-286/24 од 27.03.2024. године уз Наредбу ОЈТ у Добоју од 13.02.2024. године за механоскопско вјештачење трагова, Извјештај о добровољној предаји предмета, ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 14.03.2024. године, уз потврду и записник о добровољној предаји предмета од ЈП „Аутопутеви Републике Српске“ а.д. Бања Лука од 13.03.2024. године и потврду о предаји предмета од 14.03.2024. године и ДВД који се налази у депозиту Окружног суда у Добоју, Записник уз потврду о добровољној предаји предмета, ПС Добој 1 број 14-01/1-1-16/24 од 30.01.2024. године, потврду о предаји предмета, потврду о предметима достављеним у Службу за чување Окружног суда у Добоју број 13 0 К 008202 24 Кпп од 31.01.2024. године и фотодокументацију број КУ-67/24 од 31.01.2024. године (одјећа и рачун ауто пута), Извјештај о добровољној предаји предмета, ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 05.02.2024. године, уз потврду и записник о добровољној предаји предмета број 14-02/1-230-80/24 од 02.02.2024. године, потврду о предаји предмета— Окружни суд у Добоју од 05.02.2024. године и потврду о предметима достављеним у Службу за чување Окружног суда у Добоју број 13 0 К 008202 24 Кпп 5 од 05.02.2024. године (Satwork д.о.о. Бања Лука), УСБ и извјештај о кретању пмв. „Пежо“ скинут са уређаја ГНСС за сателитско праћење, који се налази у депозиту Окружног суда у Добоју, Подаци о кретању возила „пежо 308“ за период од 29.01.2024. године до 30.01.2024. године, број 08-14/02-24 од 01.02.2024. године-табеларни приказ, Извјештај о добровољној предаји

предмета, ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 06.02.2024. године („Nex Studio“ д.о.о. Сарајево), уз извјештај Окружном суду у Добоју, потврду и записник о добровољној предаји предмета на име З.Е., потврду и записник о добровољној предаји предмета на име Б.Ц., потврду о предаји предмета Окружном суду Добој и потврду о предметима достављеним у Службу за чување Окружног суда у Добоју, као и предмет-ЦД о праћењу возила „Рено меган“, те и у штампаној форми – кретање возила рег.ознаке број ... за период од 29.01.2024. у 15:30-30.01.2024. у 23:59, Извјештај локација за исти период, те Извјештај заустављања, такође за исти период возила „Рено“, као и Уговор број 0103-UG-47/2023 од 20.03.2023. године и Уговор о најму број 14/24 од 29.01. 2024. године, План града Добоја са уписаним именима улица овјерен од стране Градоначелника, уз оригиналан план Града Добоја, тачне координате за кретање путничког моторног возила „рено меган“ од „Nex studio“ ДОО Сарајево, те су подаци достављени на 1 ЦД и фотографија (скрин шот) локације координате број ..., ... на Googl мапи, Записник уз потврду о добровољној предаји предмета од лица М.В., ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 02.02.2024. године (новац), потврду о предаји предмета Окружном суду у Добоју, фотодокументацију број КУВ-82/24, извјештај о добровољној предаји предмета и потврда о предметима достављеним у Службу за чување Окружног суда у Добоју број 13 0 К 008202 24 Кпп 9 од 02.02.2024. године (добровољна предаја М.В.), Потврда о добровољној предаји предмета ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 31.01.2024. године, уз потврду и записник о добровољној предаји предмета број 14-02/1-230-80/24 од 30.01.2024. године, потврду о предаји предмета Окружном суду у Добоју од 31.01.2024. године и наредбу Окружног суда у Добоју број 13 0 К 008202 24 Кпп 4 од 01.02.2024. године (ПМВ марке „Мерцедес“ и кључеви), уз Наредбу за претресање ПМВ марке „Мерцедес“ регистарске ознаке ... власништво Д.Л. и Записник о претресању возила „Мерцедес“, те потврду о привременом одузимању предмета, ПУ Добој све број 14-02/1-230-80/24 од 30.01.2024. године и фотодокументацију број 68/24, Наредба за претресања стана власништво П.С. град Б.Л. који је користила А.К., Записник о претресању стана и других просторија П.С., уз потврду о привременом одузимању предмета ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 30.01.2024. године и фотодокументација број 69/24 од 30.01.2024. године, Наредба за претресање куће и објеката власништво С.Л. коју за становање користи Д.Л., Записник о претресању стана и других просторија С.Л., уз потврду о привременом одузимању предмета, ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 30.01.2024. године и фотодокументација од 13.03.2024. године, Наредба за претресање ПМВ марке „Пежо“ регистарске ознаке ... власништво П.Ј., Записник о претресу возила „пежо“, уз потврду о привременом одузимању предмета, ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 30.01.2024. године и фотодокументација од 30.01.2024. године, Наредба за претресање ПМВ марке „Волво“ регистарске ознаке ... власништво А.К. Наредба за претресање ПМВ марке „Рено меган“ регистарске ознаке ... вл. „Болид“ д.о.о. Добој, Записник о претресу возила „Рено меган“, потврду о привременом одузимању предмета ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 30.01.2024. године и фотодокументација од 30.01.2024. године, Налаз и мишљење вјештака о душевном здрављу и урачунљивости Д.Л., ЈЗУ Завод за форензичку психијатрију Соколац од 31.05.2024. године, Наредба за неуропсихијатријско вјештачење Д.Л. број 13 0 К 008202 24 Кпп 5 од 27.03.2024. године, Приједлог за упућивање осумњичених на психијатријски прегледу у ЈЗУ Завод за форензичку психијатрију Соколац број Т15 0 КТ 0038628 24 од 26.03.2024. године, Овјерена медицинска документација на име Д.Л. достављена од стране ЈЗУ Дом здравља „Озрен“ Петрово (32 документа), Рјешење за исплату накнаде за тимско психијатријско вјештачење душевног здравља Д.Л. за неуропсихијатра Браво-Мехмедбашић Алму од 19.06.2024. године, уз попис трошкова ОЈТ у Добоју од 09.07.2024. године, у износу од 746,56 КМ, Рјешење за исплату накнаде за тимско психијатријско вјештачење душевног здравља Д.Л. за психолога Пјано Огњена, од 19.06.2024. године, уз попис трошкова ОЈТ у Добоју од 09.07.2024. године, у износу од 507,74 КМ, Рјешење за исплату накнаде за

тимско психијатријско вјештачење душевног здравља Д.Л. за психијатра Јевтић Милета од 19.06.2024. године, уз попис трошкова ОЈТ у Добоју од 09.07.2024. године, у износу од 599,85 КМ; 84. Рјешење о исплати трошкова погребном предузећу број Т15 0 К 0038628 24 од 02.02.2024. године, уз рачун број 24-3001-000008 од 30.01.2024. године и фискални рачун број 5209, Записник о лишењу слободе на име Д.Л., уз потврду о лишењу слободе, права лица лишеног слободе, извјештај о извршеном претресу лица без наредбе, записник о прегледу лица, потврду о привременом одузимању предмета, потврду о прихвату лица лишеног слободе, Полицијска станица Добој 1, све број 14-01/1-1-25/24 од 30.01.2024. године и потврду о предаји лица лишеног слободе ОЈТ Добој број 14-01/1-1-25/24 од 31.01.2024. године, Извод из казнене евиденције на име Д.Л, ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 31.01.2024. године, МУП РС, ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 19.12.2024. године.

Као докази одбране саслушани су свједоци полицијски службеници Л.Б. и П.Ћ., а проведено је и психијатријско вјештачење по вјештаку Синиши др. Ђуричићу из Добоја који је и саслушан на главном претресу, а који је доставио свој налаз у писаној форми од 09.03.2025. године, те је извршен увид у исти на главном претресу. Такође, оптужени Л. је дао исказ у својству свједока на главном претресу.

Све напријед наведене доказе суд је цијенио како сваки појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, а све у смислу члана 295. став 2. Закона о кривичном поступку, па је на основу такве оцјене извео закључак да су се у радњама оптуженог стекла сва битна обиљежја кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 1. тачка 1. у вези са чланом 37. Кривичног законика Републике Српске.

За овакав закључак суду су били на располагању првенствено исказ свједока М.В., млљ. А.К.1, налаз и мишљење судскомедицинског вјештачења, психијатријског вјештачења, ДНК вјештачења, резултати ГПС сателитског праћења изнајмљених возила која су користили оптужени Л. и пресуђена К.З, прикупљени материјални докази, као и други докази субјективне и објективне природе о којима ће бити ријечи у образложењу пресуде и који се сви међусобно временски и персонално уклапају и потврђују закључак овог суда о кривичној одговорности оптуженог, описаној у изреци ове пресуде за предметно кривично дјело. И сам оптужени Л. приликом свог свједочења није оспоравао одређене битне чињенице о којима ће бити ријечи касније.

Оштећени Т.К. (кћерка оштећеног), М.К. (син оштећеног), З.К. (мајка оштећеног), Љ.К. (отац оштећеног) и С.Т. (сестра оштећеног) поставили су имовинскоправне захтјеве у неопредијељеном износу, те су затражили кривично гоњење оптуженог.

Оштећена Т.К. у свом исказу је навела да је након предметног догађаја у породичној кући оштећеног нашла више празних кутија лијека „Треана“, а да је након свега чула да су тим лијеком А. и млљ. А.1 тровале оштећеног.

Оштећени Љ.К. и З.К. су навели да им је познато да је њихов син С. неколико мјесеци прије убиства боравио неколико дана у болници ради тегоба у виду слабости и претјераног спавања (по 15 сати).

Исказе оштећених у погледу понашања оштећеног С.К. суд прихвата као објективне и у складу са доказима метеријалне природе који се односе на медицинску документацију о његовом лијечењу, као и са исказима свједока М.1 и Д.Б., па суд закључује да је оштећени С.К. лијечен болнички (у блиско вријеме прије спорних догађаја), ради тегоба

„претјеране поспаности и слабости“, као и да се у његовој кући након убиства налазе празне кутије лијека „Треана“.

Током саслушања мљ. лица А.К.1 уз сагласност тужиоца и одбране на основу члана 251. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске, ради заштите личног живота мљ., искључена је јавност, а након чијег саслушања је у главни претрес поново укључена јавност. Мљ. А.К.1 је на основу члана 186. Закона о заштити и поступању са дјецом и малољетницима у кривичном поступку саслушана из посебне просторије уз употребу уређаја за пренос слике и звука и уз стално присуство представника Центра за социјални рад у Добоју Д.К. и стараоца за посебне случајеве А.Л..

У свом исказу мљ. А.К.1 (кћерка оштећеног С.К. и раније пресуђене А.К.) је истакла да познаје оптуженог Д.Л., кога је упознала у граду преко своје мајке. Тренутно се налази у КПЗ Источно Сарајево. Наводи да се сјећа предметног догађаја и да се исти десио 30. јануара 2024. године, око 01:00 до 02:00 часа иза поноћи. Наводи да је била у својој кући, а затим је отишла у стан своје тетке М.2, гдје су већ били њена мајка А.К. и оптужени Л., а била је присутна и тетка М.2. Наводи да пар дана прије тога није видјела своју мајку, па је прво разговарала са њом о школи и сестри, а након тога је њена мајка питала шта ради и како је отац. Наводи да је њој познато шта су таблете „Треана“ и да их је прије тог дана давала оцу у лимунади да их смрвљене попије, а како би отац заспао и мало попустио његов притисак на њу и мајку. Кад отац заспи, некада би изашле у град, а некада би и остале код куће, она и њена мајка. Критичне прилике таблете „Треана“ купила је њена тетка М.2 и дала јој их. Тада су јој мајка или Л., не сјећа се ко тачно од њих двоје, рекли да их смрви и да их да оцу, она је смрвила таблете и убацила их у лимунаду. Наводи да, када јој је неко од оптужених рекао да таблете треба дати оцу, оно друго није рекло да то не чини. Наводи да је након тога отишла у школу, а затим је отишла кући и увече се чула телефоном са мајком, која ју је питала да ли је ставила те таблете у лимунаду и она је рекла да јесте. Наводи да је то био њен задатак и да је она нажалост оцу дала таблете од којих је исти заспао. (У овој фази испитивања мљ. А.1 се расплакала и није била у стању даље свједочити, те је прекинуто са њеним саслушањем и иста је враћена у КПЗ Источно Сарајево, те је психолошком тиму Завода и стараоцу за посебне случајеве наложено да се обаве разговори са малољетном, како би се покушало наставити испитивање, о чему је мљ. и обавијештена. Испитивање је настављено дана 10.02.2025. године у складу са чланом 186. Закона о заштити и поступању са дјецом и малољетницима у кривичном поступку, када је било очигледно да је мљ. сада стабилна и када се изјаснила да може наставити свједочење). Даље, наводи да је обавијестила оптуженог Л. путем Инстаграма поруком да је отац заспао, не сјећа се шта је тачно написала у поруци, али је требала да обавијести оптуженог Л. да је отац заспао. Наводи да су након тога дошли оптужени К.3 и Л. и ушли у собу заједно, гдје је отац спавао, а да је она остала у дневном боравку. Није чула шта се дешава у соби, а чула је звук аутомобила да је отишао након десетак минута. Наводи да јој је након неких пола сата назвао оптужени Д.1 и рекао јој да иде за С.2 и да хоће да се поздрави са њом и он је дошао, а она је изашла из куће. Возило је паркирао мало даље од куће. Наводи да је ујутру назвала кума од свога оца и рекла је онако како јој је речено да каже, а оптужени Д.1 јој је рекао те вечери када је дошао да се поздрави са њом, да ујутро назове кумове и да каже да је отац нестао и она је тако и урадила. Даље, наводи да је у ту собу гдје јој је био отац ушла тек ујутро и да је видјела крв на кревету гдје је отац спавао. Након тога ОЈТ у Добоју је предочила свједоку Записник о испитивању малољетника ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 31.01.2024. године, у којој је иста навела да је код тетке М.2 оптужени Д.1 извадио таблете из паковања и истискао таблете на сто, а да је она од тетке тражила оклагију како би таблете уситнила. Свједокиња је одговорила да је тачно да је њој у руке таблете дао Д.1, након што их је извадио из

блистер паковања, а да је она првобитно рекла да је то учинила тетка М.2 из разлога што је таблете тетка купила, али је истина да јој их је дао оптужени Д.1. Даље, предочен је дио исказа из истраге у којој је млљ. навела: „Д.1 и мама су ми ту вече, предвече, рекли да тати дам течност коју ћу прво истрести у лимунаду и када он утврди сан, да јавим Д.1 да њих двоје могу доћи у кућу. Договор је био да путем Инстаграма пошаљем поруку Д.1. Такође је договорено, да ја оставим откључана врата од куће, како би они могли без проблема ући у унутрашњост, те да наредног дана у јутарњим часовима назовем кума Д.Б. и да му кажем да је тата нестао из куће“, након чега је свједокиња изјавила да је то тачно, а да је оптужени Д.1 њој то само поновио шта треба да ради, када је дошао послје свега, да се поздрави са њом. Даље, тужилац је предочио и дио исказа у којем је иста навела: „Негдје око 01:00 или нешто иза 01:00 по поноћи, ја сам путем друштвене мреже Инстаграм послала поруку Д.1 слиједећег садржаја: МЗ, а што је било договорено да такво нешто напишем уколико отац буде чврсто спавао“, након чега је свједокиња изјавила да је то могуће, само што је заборавила. Такође, предочен је и дио исказа у којем је навела да је критичне прилике из правца очеве собе, док су у њој били осуђена А. и Д.1 са оштећеним К.1, чула звук који је њу подсјећао на звук какав ствара кориштење селотејп траке, након чега је свједокиња навела да је и то тачно.

На посебан упит браниоца, свједокиња одговара да је оштећени знао галамити и викати на њену мајку, али колико је њој познато није ју никада тукао. Наводи да она није знала да ће критичне прилике, када је дала оцу таблете, њен отац бити убијен, а таблете „Треана“ је давала и у ранијем периоду. Наводи да никада отац није повраћао након што би му дала таблете, него би једно вријеме гледао телефон или телевизор, па би ишао спавати.

Суд је извршио увид у Записник о испитивању млљ. А.К.1, дат у ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 31.01.2024. године, па исти прихвата обзиром да је Записник сачињен у складу са ЗКП РС и Законом о заштити и поступању са дјецом и малолетницима у кривичном поступку и уз присуство свих, по закону потребних лица.

Одбрана је приговарала саслушању овога свједока, сматрајући да се иста не може саслушати као свједок у овом предмету, јер је иста имала статус осумњичене у истрази и учествовала је заједно у извршењу дјела, те се не може у поступку који се води одвојено против оптуженог Л., саслушавати у својству свједока. Такође, одбрана је истицала да се млљ. А.1 не може саслушати ни због ограничења из члана 186. став 2. Закона о заштити и поступању са дјецом и малолетницима у кривичном поступку, који прописује да се малолетник може саслушати само два пута. Приговоре одбране овај суд је одбио, имајући у виду да је поступак у односу на А.К.1 вођен и окончан у посебном поступку, пред судијом за малолетнике Основног суда у Добоју, док у овом поступку који се води пред овим судом само према оптуженом Д.Л., према којем нема својство привилегованог свједока (према њеној мајци А.К. поступак је пред овим судом раздвојен и довршен посебно), те нема законских ограничења за саслушање исте у својству свједока. Такође, није основан ни приговор одбране, који се тиче забране саслушања малолетника више од два пута, имајући у виду да се ограничење из члана 186. став 2. Закона о заштити и поступању са дјецом и малолетницима у кривичном поступку односи само на малолетна лица оштећена кривичним дјелом из члана 184. истог Закона, док млљ. А.К.1 у овом предмету нема статус оштећеног млљ. лица.

Суд је цијенио исказ млљ, па налази да је иста свједочила искрено и потпуно, имајући у виду да искрено одговара на сва постављена питања, не умањујући ни своју улогу у предметним дешавањима. Њен исказ у складу је са provedеним доказима како субјективне, тако и објективне природе, па је потврђен исказом свједока М.В., али у појединим дијеловима, одређене чињенице није спорио ни оптужени у исказу који је дао

у својству свједока. Такође, исказ ове свједокиње није доведен у питање другимprovedеним доказима.

На основу њеног исказа суд закључује, да су се оптужени Д.Л., она и њена мајка А.К., познавали и прије спорног догађаја од 30.01.2024. године, да је свједокиња М.В. купила таблете „Треана“, да је оптужени Л. извадио већи број таблета из паковања и дао их мљ. А.К.1. која их је уситнила, а затим према налогу оптуженог и А.К., исте у лимунади дала оштећеном К.1 да попије, како би га таблете омамиле и успавале, а што су она и њена мајка чиниле и раније, да би након што је оштећени заспао, такође према налогу оптуженог и А.К., путем Инстаграма поруком обавијестила оптуженог Д.Л. поруком „МЗ“ да је оштећени К.1 заспао. Даље, суд закључује, да су након тога пред породичну кућу оштећеног дошли оптужени Л. и А.К. и ушли у кућу и спаваћу собу гдје је био оштећени, а мљ. А.К.1 је остала у дневном боравку, да су се оптужени Л. и А.К. у соби оштећеног задржали десетак минута, да је мљ. чула звук који производи селотејп трака, те да је након десетак минута чула звук аута којим су отишли. Суд закључује и то, да су овој малољетници оптужени Л. и К.3 рекли још у стану код тетке М.2, прије дешавања у кући оштећеног, да наредног јутра, назове кума Б. и каже му да је оштећени К.1 нестао, а да се исте вечери иза поноћи, након што су се из куће удаљили и Л. и К.3, оптужени Л. вратио до куће оштећеног да би се поздравио са малољетницом и истој потврдио да ујутро треба назвати кумове и рећи да је отац нестао.

Свједок М.В. у свом исказу је навела да је она сестра А.К. и да је оптуженог Д.Л. упознала тако што је једном или двапут дошао код ње са А.. Наводи да ју је оптужена А. назвала дан прије спорног догађаја и рекла јој да ће наредни дан доћи код ње у стан да се нешто договори са А.1, те јој је рекла да се налази у Б.Л., а касније јој је рекла да ће доћи и оптужени Л.. Наводи да су критичног дана прво код ње дошли мљ. А.1, а да су затим заједно дошли и оптужени Д.Л. и А.К.. Наводи да је тачно да је око 14:10 часова била у апотеци и купила таблете „Треана 10 мг“, јер јој је А. рекла: „Имамо за тебе један посао, да одеш да купиш те таблете“, а да јој је оптужени Л. дао новац за тај лијек. Наводи да је купила таблете и када се вратила исте је предала оптуженом Л., које је он узео и извадио је „23 или 25 таблета“, а мљ. А.1 је тражила оклагију да уситни таблете. Па, како није успијела, затражила је чашу са дебљим дном, те је таблете издробила и ставила у флашицу у коју је насула воду и то измућкала, а оптужени ју је одвезао у школу, као и да купе лимун. Наводи да је од разговора између оптуженог Д.Л., А.К. и мљ. А.К.1, чула оптуженог како говори: „И онда га водимо“, питала је кога, па је по одговору претпоставила да мисле на оштећеног С. и питала шта ће с њим, па су јој одговорили да га воде на кафу. Наводи да је оптужени Л. из њеног стана звао рентакар куће да изнајми возило, те је отишао, а послјије се вратио и ставио на сто кључ од неког Реноа. Наводи да су затим оптужени Л. и К.3 отишли у собу, а касније долази и мљ. А.К.1. Оптужена К.3 излази из собе и мљ. А.К.1 говори: „Од данас сине бићемо стално заједно“, а ту је присутан и оптужени Л. и он је ћутао, није ништа говорио. Даље, свједок наводи да је оптужени Д.Л. имао два мобилна телефона, од којих је један дао А.К. и у њега је ставио нову СИМ картицу, а А.К. телефон је остао код ове свједокиње у стану, а СИМ картицу из тог телефона спалио је Д.Л. у пепељари. У вечерњим сатима оптужена А. дописивала се телефоном са А.1 која је у породичној кући К.1 и у једном тренутку јој се обратио оптужени Д.Л., да пита А.К.1: „Шта раде укућани“, што је она и учинила, те јој је одговорила да сестра Т. спава, а оштећени К.1 нешто кашљуца. Наводи да су сједили још неко вријеме, а онда је оптужени Д.Л. „одједном скочио и каже А.К. - идемо“, а овој свједокињи је рекао: „Кад завршим, послаћу ти неку безвезну поруку, ако одговориш, будна си, доћи ћу по телефон, а ако не, значи спаваш“, па да „понесем телефон кад кренем сутра на посао у другу смјену“. Наводи да је она остала у стану, а да су њих двоје отишли. Касније јој је оптужени Д.Л. послао поруку на коју је одговорила,

па јој је рекао да ће доћи до ње. Наводи да је оптужени Д.Л. дошао, те јој је рекао да је ударао оштећеног С. и да га боли рука. Видјела је да му је рука натечена и дала му је кесу смрзнутог грашка да стави на руку. Даље, наводи да јој је оптужени рекао да је ставио оштећеног К.1 у гепек и да су га одвезли у шуму, те да га могу наћи само ако буду извлачили дрва. Наводи да јој је оптужени саопштио да се када су дошли у кућу оштећеног, оштећени К.1 опирао и покушавао да дозове неког и онда га је оптужени морао ударати. Рекао је: „Мислим да сам му поизбијао све зубе“, а затим да су га одвезли у ту шуму, гдје ће га наћи само ако се буду дрва извлачила и тада јој је рекао да га је А. убола три пута ножем, затим јој је рекао да је А. после тога било лоше, да је почела да се тресе и плаче и да је отишла за Б.Л. и да он мора ићи за њом. Из њеног стана оптужени је назвао А., те му је она саопштила да је већ стигла у Б.Л.. Наводи да је након тога оптужени отишао од ње и да је на излазу из стана рекао: „Постоји могућност да преживи С., ако преживи, ја ћу му дигнути споменик у центру града“. Наводи да од тада оптуженог више није видјела. Наредног дана чула се са млљ. А.К.1 у јутарњим сатима, када јој је иста рекла да је тата нестао, као и мама, да је нашла крв у соби и пита је да ли може прихватити њу и сестру, пошто их неће нико. Наводи да су јој на посао касније дошле А.1 и Т. са кумом М.Б., кога је тек тад упознала, полиција је већ обавијештена, она је свој телефон предала полицији, а претходно је из истог избрисала све поруке и позиве из страха, јер ју је А.1 позвала на телефон и викала да брише све и она је обрисала и што је требала и што није. Свједок наводи да је у јутарњим сатима уочи спорног догађаја млљ. А.1 донијела у њен стан новац, а њена сестра А. јој је рекла, да ће по новац доћи оптужени Д. и донијети њој у Б.Л.. Ова свјedoкиња је тај новац предала полицијским службеницима. Након тога тужилац је овом свјedoку предочио њен исказ из истраге, дат на Записник ПУ Добој број 14-02/1-230-инт17/24 од 30.01.2024. године (у који је суд извршио увид и исти прихватио као доказни материјал), па свједок наводи да је тачно да је прије тог догађаја, куповала два пута таблете „Треана“ за оптужену А., јер јој их је прописао психијатар, а наводи да зна да је оптужена А. оштећеном давала таблете да би га успавала, да би могла изаћи из куће, јер другачије нису могле изаћи из куће, осим ако га не успавају. Такође, тужилац је предочио дио у којем је иста навела: „Чула сам како су се договарали да А.1 наведене таблете да С. да попије са циљем да га омаме, да заспи“, након чега је свјedoкиња рекла да је то тачно и да је она помислила да А. хоће да га успава, да би покупила дјецу и своје ствари из куће. Даље је предочен дио исказа у којем је свјedoкиња навела да јој је оптужени критичне прилике рекао: „Затим сам га морао залијепити траком преко уста и морао сам покрити очи, а након тога сам му завезао ноге, а потом га износимо из куће у гепек возила, возимо негдје у шуму, гдје га могу наћи, једино ако буду ишли дрва сјећи“, „након наведеног Д. даље наставља причати и говори како је А. три пута С. убола ножем у предјелу стомака, те да се она почела трести и да јој није било добро и да га ту остављају, те да је А. након тога било лоше и да је она сјела у ауто и иде у правцу Б.Л. старим путем“, након чега је свјedoкиња потврдила тачност тих навода са записника, с тим да се не сјећа да је речено да су убоди били у предјелу стомака.

На посебан упит одбране свједок одговара да је критичног дана и ноћи пила алкохол и да је била у алкохолисаном стању, те да из тог разлога није озбиљно схватила шта јој је то оптужени рекао, нити јој је „долазило до мозга“.

Оптужени Л. је приговорио исказу ове свјedoкиње, наводећи да је у приватном односу са неким од инспектора, кога није хтио именовати и да јој је помогао да да такву изјаву, што је свјedoкиња негирала.

Свјedoкиња је такође навела да је осуђена А. била незадовољна својим животом са оштећеним, да јој је говорила како је била затварана са керовима у бокс, да је вођена на вјешање и да је видјела повреде на рукама што су је керови у боксу уједи.

Суд је пажљиво цијенио исказ ове свјedoкиње, па налази да иста искрено одговара на сва постављена питања, без задршке, без покушаја да се умањи значај њеног учешћа у спорним дешавањима, ради се о свјedoку, који по оцјени овог суда није заинтересована за исход поступка (њене сестра и сестричина су већ пресуђене), а оптуженог је кратко познавала. Такође, приговори оптуженог да је њена изјава настала под утицајем „неког“ полицијског инспектора, остали су паушални и нису поткријељени никаквим доказима. А исказ ове свјedoкиње је у битном сагласан и са исказом млљ. А.К.1, док је у погледу чињеница које не спори ни оптужени сагласан и са свједочењем оптуженог (о томе ће бити ријечи приликом оцјене свједочења оптуженог).

Обзиром на изнесено, овај суд је у цјелости прихватио наводе ове свјedoкиње, па на основу истог закључује да је постојао договор између осуђене А.К. и оптуженог да оштећеног К.1 омаме таблетама (јер осуђена у присуству оптуженог у стану М.В. каже „имамо за тебе један посао“) како би се смањила могућност отпора истог, да је купила таблете „Треана“ за које јој је новац дао управо оптужени и предала их оптуженом, да је он извадио скоро па цијело паковање и дао их млљ. А. К.1 да их уситни и стави у лимунaду оцу, да је ова свјedoкиња и у ранијем периоду куповала те исте таблете за осуђену А.К. и давала јој их, а да је она тиме успављивала оштећеног, да је чула разговор између оптуженог и А.К. када је оптужени рекао „и онда га водимо“, а да је чула и када је осуђена рекла својој кћерки млљ. А.К.1 „од данас сине бићемо стално заједно“ и то у присуству оптуженог. Суд закључује да је видјела да је из телефона осуђене А.К., оптужени извадио и спалио једну СИМ картицу, а да је у телефон ставио нову СИМ картицу критичне вечери (ова чињеница је потврђена вјештачењем телефона осуђене А.К. када је регистрована активација нове СИМ картице дана 29.01.2024. године 23:10 минута). Суд закључује и то да је „оптужени одједном скочио и рекао идемо“, што одговара изјави млљ. А.К.1 да ће кад оштећени заспи послати поруку оптуженом „МЗ“ да „њих двоје“ могу доћи у кућу оштећеног. Даље, суд закључује да је оптужени у ноћи 30.01.2024. године након спорних дешавања дошао у кућу ове свјedoкиње, те јој је рекао да је био у кући оштећеног, да је исти био свјестан, да га је ударао до те мјере да мисли да му је све зубе поизбијао, те да га због тога боли рука, свјedoкиња је видјела да му је рука отечена и ставила је лед на исту, а оптужени јој је испричао да је затим оштећеног залијепио траком преко уста и морао му је покрити очи, па му је завезао ноге, да би га затим изнијели из куће и ставили у гепек возила, да су га одвезли у шуму и да га могу наћи само, ако буду извлачили дрва, да је осуђена А.К. убола ножем оштећеног три пута у стомак, да јој је последице тога било лоше, да се почела трести и плакати, није јој било добро и ту га и остављају, а да је оптужени приликом изласка из стана овој свјedoкињи рекао „постоји могућност да преживи С., а ако преживи дигнуће му споменик у центру града“.

Свједок М.Б. у свом исказу је навео да је преко 20 година пријатељ оштећеног К.1, да је са њим пословно сарађивао и да је на три до четири мјесеца прије смрти, примијетио промјене у понашању оштећеног. Био је поспан, често је спавао, успорен, није препознавао пријатеље, слетио је и с колима у неко жбуње. Наводи да су вршили притисак да оде доктору и на крају је и отишао, па је једно вријеме био и у болници и у то вријеме је био добар, „онај стари С.“. Наводи да му је оштећени рекао да има проблема са А., да су се посвађали и да је прије три, четири дана побјегла и отишла. Навео је да му је и неке новце узела, те да је чуо да се с неким грлила на бензинској пумпи. Свједок даље наводи да га је критичног дана у јутарњим часовима назвао његов брат (Д.Б.) и рекао му да га је позвала млљ. А.К.1 и рекла да С. нема нигдје, а кревет је крвав, те је овај свједок одмах отишао у породичну кућу К.1, одакле су звали полицију. Наводи да је питао А.1, да ли оптужена А. има неког, а она је рекла да нема, међутим када је ушао полицијски службеник, одмах ју је питао гдје је Л. и тада је рекла: „То је мамин дечко“.

Наводи да је све вријеме млљ. А.1 била на телефонској вези са неким и чуо је да је рекла „бриши све поруке и позиве“, а увече је назвала, да ли њега или његовог брата и рекла да су С. убили „А. и њен љубавник“. Тужилац је овом свједоку предочио његов исказ из истраге дат на Записник ПУ Добој број 14-02/1-230-инт 16/24 од 30.01.2024. године (у који је суд извршио увид и исти прихватио као доказни материјал) у погледу датума када је први пут дошао у Добој, када је свједок потврдио да је у Добоју био и дана 29.01.2024. године, дакле дан прије него што је оштећени убијен и довезао му је ауто, а сутрадан је пријавио полицији дјело. Наводи да је склањао ствари у кући К.1 када је пријављен његов нестанак, да је опрао чаше, „вршљао по кући“, те су одмотали телефон који је био у том крвавом кревету. Наводи да је свуд по кући било паковања таблета, кутија, омота и данас се тамо налазе. Наводи да је у кући видео локву крви крај, или испод јастука на кревету у спаваћој соби гдје је К.1 спавао. Наводи и да је истог дана одвезао дјецу Т. и А.1 код њихове тетке М.В.

Свједок Д.Б., у свом исказу наводи да је дана када је убијен оштећени С. који му је кум, био у Прагу, те га је око 5, пола 6 ујутро назвала С. кћерка А.1 и рекла му да „тате нема“, а да су му ствари и телефон ту, а плахта је крвава, при чему је сликала плахту и послала му слику, те му је и око 09:00 часова поново послала поруку да оца нема. Свједок наводи да је потом назвао свога брата М.Б. који је потом отишао у Д. и обавијестио полицију. Наводи да му је познато да претходно два, три дана није било осуђене А.К., да су се посвађали, јер је наводно виђена на некој безинској пумпи како се љуби са дечком, након чега је излетјела из куће и више се није враћала. Наводи да му је познато да је неколико мјесеци прије спорног догађаја оштећени С. имао измијењено понашање „као да је надругиран, као да је пијан, не зна за себе, пролази поред мене на метар и не препознаје ме уопште, и сав је успорен, као зомби“, те му је познато да је у десетом мјесецу 2023. године након састанка са њим у С.Б., када се налазио управо у описаном стању, оштећени К.1 слетио са пута колима, те га назвао телефоном и био је потпуно дезоријентисан, док је алко-тест показао да је у тријезном стању. Свједок наводи да су он и његов брат вршили притисак на оштећеног да оде доктору, што је он и учинио, међутим према налазима све је било у реду.

Суд је цијенио исказе ова два свједока, па налази да су исти објективни, логични и да нису доведени у питање другим provedеним доказима, док су потврђени у појединим дијеловима и исказима млљ. А.К.1, М.В., полицијских службеника који су поступали по пријави нестанка оштећеног С.К., као и материјалним доказима који се тичу пријаве нестанка. На основу исказа ова два свједока суд закључује да је млљ. А.К.1, у јутарњим часовима дана 30.01.2024. године назвала кума Д.Б. и истом саопштила да оштећеног К.1 нема код куће, да су његове личне ствари у кући, а да је кревет крвав, о чему је овај свједок обавијестио свога брата М.Б. који је одмах дошао на лице мјеста у кућу оштећеног. Суд закључује и то да је свједок М.Б. непосредно уочио крваву плахту на кревету на којем је спавао оштећени, да је обавијестио полицију, да је чуо када је млљ. А.1 на телефон некоме рекла: „Бриши поруке и позиве“, а у кући је уочио кутије и омоте од таблета. На основу исказа ова два свједока суд је закључио и то, да се оштећени неколико мјесеци прије спорног догађаја измијењено понашао, те им је дјеловало да је исти дрогиран, због чега је и затражио медицинску помоћ. Овај дио исказа браће Б. у складу је са исказима млљ. А.К.1 и М.В., које су потврдиле да су млљ. А.1 и осуђена А. оштећеном давале и у ранијем периоду лијек „Треана“, како би исти заспао. Суд закључује и то да је овим лицима млљ. А.К.1 саопштила да су „С. убили А. и њен љубавник“.

Свједок М.Р. у свом исказу наводи да је критичне прилике био у мјесту П.1 ради шетње и да је ту видео го леш са забијеним ножем, да ништа није дирао, те је отишао у

Удружење пензионера да назову полицију, при чему се примјећује да је овај свједок пред судом дјеловао потпуно збуњено и готово дезорјентисано, тешко је склапао смислене реченице, и сам истиче да је тај догађај на њега оставио јак утисак, у што се суд и непосредно увјерио.

Након тога, тужилац је овом свједоку предочио његов исказ из истраге дат на Записник у ПУ Добој, број: 14-02/1-230-/24 (у који је суд извршио увид и исти прихватио као доказни материјал), у којем је исти навео: „Ја сам пензионер и имам здравствених проблема и када је лијеп дан, ја то искористим да прошетам. Моје кретање је поред језера у Ј., путем којим се долази до П.1. Тачније до врха В., гдје излазим на пут који од П.1 води према С.П.. Одакле се ја даље враћам асфалтним путем кући у Ј.. Данас, тј. дана 30.01.2024. године, ја сам око 12:30 часова кренуо на ту шетњу путем, на локалитету В., гдје се налази базен за воду који напаја старачки дом на П.1. Преко пута истог, на удаљености од око 2 м, испод пута, уочио сам го мушки леш. Након тога, ја сам ближе пришао лешу и уочио сам да се леш налази у лежећем положају, окренут главом према језеру и ослоњен на десни бок. Такође сам, на истом уочио повреду на стомаку у виду расјекотине из које су вирила пријева. На ногама у предјелу скочних стопала, видео сам да се налази неки повез који ме асоцира на траку сиве боје, а такође исти је имао идентичан повез на рукама, у предјелу зглобова, шака, са рукама иза леђа. Такође је, имао повез око уста“, након чега је свједок изјавио да је то све тачно.

Суд је у цјелости прихватио исказ овог свједока из истраге, имајући у виду да се ради о исказу датом непосредно након спорног догађаја, када је сјећање свједока најсвјежије, а тај исказ је и у складу са касније прикупљеним материјалним доказима који се тичу проналаска леша оштећеног С.К. (Записник о увиђају ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 30.01.2024. године о проналаску леша на П.1 уз фотодокументацију и скицу лица мјеста, Извјештај мртвозорника од 31.01.2024. године).

На основу исказа овог свједока суд закључује да је овај свједок дана 30.01.2024. године, око 12:30 часова, на локалитету В. у близини базена за воду на П.1, уочио го мушки леш са повредама на стомаку из којег су вирила пријева и који је био свезан у предјелу скочних зглобова, зглобова шака са рукама иза леђа и са повезом око уста, сличним траци сиве боје.

Свједок М.М. у свом исказу датом пред судом на главном претресу наводи да је полицијски службеник запослен у ПС Добој 2, који је поступао по пријави да је на локалитету П.1 пронађено НН мушко лице, највјероватније у беживотном стању, да је отишао на лице мјеста гдје је пронашао леш на удаљености метар до два ниже пута са главом облијепљеном широком сивом љепљивом траком, везаних руку истом траком, те је уочио ране на стомаку од неког оштрог предмета, при чему горњи дио тијела није био обучен, али је на доњем дијелу било нешто, не зна тачно шта. Наводи да је сачинио службену забиљешку у којој је навео све детаље о предузетој радњи, те је потврдио истинитост службене забиљешке ПС Добој 2 број 14-01/1-2-77/24 од 30.01.2024. године, коју је лично саставио и потписао.

Суд је извршио увид у Службену забиљешку о зајимању пријаве путем телефона ПС Добој 2 број 14-01/1-2-77/24 од 30.01.2024. године у 13:50 часова, па на основу исте закључује да је горе наведени свједок изашао на лице мјеста гдје је пронађен тада НН леш, дана 30.01.2024. године.

Такође исказ овог свједока потврђен је и Записником о увиђају ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 30.01.2024. године о проналаску леша на П.1 уз фотодокументацију и скицу лица мјеста, које доказе суд прихвата као законите и објективне, састављене од стране

службених лица у вршењу њихових службених радњи, па на основу истих материјалних доказа закључује да је дана 30.01.2024. године на локалитету „П.1“ поред локалног пута С.П.-С.1, пронађен леш за који је касније утврђено да се ради о оштећеном, да је био облијепљен сивом љепљивом траком поближе означено у изреци пресуде, са повредама, такође описаним у изреци пресуде, спуштеног доњег веша а што је у складу са Извјештајем мртвозорника и каснијом обдукцијом. На основу скице лица мјеста закључује се да су на лицу мјеста 80 метара удаљени од мјеста проналаска леша пронађени трагови пнеуматика за које је каснијим вјештачењем утврђено да по својим општин карактеристикама одговарају пнеуматичима на учесничком возилу марке „пежо“, којим је управљала осуђена А.К..

Свједок А.С, у свом исказу је навео да је полицијски службеник, запослен у ПС Добој 1, те је поступао по пријави А.Б. (супруга саслушаног свједока М.Б.), која је пријавила да се у ноћи између 26. и 27.01.2024. године из породичне куће К.1а, у улици М.О. број ..., удаљила прво А., а да се 30.01.2024. године удаљио и С.К., а по изјави њене млљ. куме А.1. Свједок наводи да је дошао у породичну кућу К.1, гдје је затекао млљ. А.1 и пријавитељку А.Б.. Он није улазио у кућу, већ је вршио обезбјеђење лица мјеста до доласка увиђајне екипе.

Суд је извршио и увид у Записник о увиђају ПС Добој 1 број 14-01/1-1-11/24 од 30.01.2024. године са фотодокументацијом, те допуну Записника о увиђају ПС Добој 1 број 14-01/1-1-12/24 од 30.01.2024. године са фотодокументацијом, које доказе суд прихвата као законите и објективне, састављене од стране службених лица у вршењу њихових службених радњи, па на основу истих материјалних доказа закључује да је у кући оштећеног К.1, након пријаве његовог нестанка, у његовој спаваћој соби на мјесту гдје буде јастук, пронађена овећа локва крви, а на зиду мања брисотина црвене боје, а пронађен је и његов мобилни телефон.

Суд је цијенио исказе ова два полицијска службеника, па исте прихвата као објективне и логичне, ради се о лицима која су потпуно незаинтересована за исход поступка и свједочили су на околности које су им непосредно познате и које су сазнали вршењем својих редовних послова. На основу њихових исказа, суд закључује да су исти поступајући по пријавама о нестанку и проналаску оштећеног С.К., изашли на лице мјеста, те се увјерили у истинитост пријава, а након чега су извршени службени полицијски увиђаји, како у породичној кући оштећеног К.1, тако и на лицу мјеста проналаска његовог леша, при чему ова лица нису учествовала у радњама увиђаја.

Свједок Д.А. - мртвозорник у свом исказу је навео да је доктор породичне медицине, запослен у ДЗ у Добоју, те је и мртвозорник. Даном 30.01.2024. године радио је и полиција га је око 17,00 часова (већ је био мрак) одвела у мјесто П.1 гдје је затекао мртво тијело поред пута, умотано тракама у предјелу главу, руку и ногу. Доњи црни веш је био скинут до пола, а на стомаку је дио цријева изашао. Наводи да дуго ради као мртвозорник, али да је тај приказ на њега као човјека дјеловао јако изненађујуће. Наводи да је евидентирао, све што је затекао и видио, констатовао ране које је видио, нису одмотавали леш како не би уништили евентуалне трагове, јер му је одмах било јасно да се ради о убиству, те је предложио обдукцију. Наводи да је касније обдукција потврдила да се ради о убиству. Свједок наводи да је уочио огреботине на челу (на дијелу главе који није био облијепљен тракама), те ране на стомаку, а била је рана и са лијеве стране испод грудног коша. Свједоку је предочен његов извјештај са мртвозорства од 31.01.2024. године, чију тачност је потврдио.

Суд је у цјелости прихватио исказ овог свједока као објективан и логичан, исти је дат на основу непосредних сазнања у вршењу својих редовних послова мртвозорника, а ради се о лицу које није заинтересовано за исход поступка. Његов исказ у складу је и са Извјештајем који је саставио, а његови почетни закључци у складу су и са обдукционим записником и судскомедицинским вјештачењем.

Суд је извршио увид и читање Извјештаја мртвозорника ДЗ Добој Данијела др. Атијаса од 31.01.2024. године, па исти прихвата као објективан, састављен у складу са правилима струке и од стране овлашћеног лица, а мртвозорник је на главном претресу потврдио истинитост истог.

На основу ова два доказа (субјективни и објективни), који су у међусобној сагласности суд закључује да је дана 31.01.2024. године мртвозорник ДЗ Добој у 17,00 часова, дошао у мјесто Преслица, заједно са припадницима МУП РС, гдје је затекао људско тијело без знакова живота, када је констатовао смрт, а уочене повреде говориле су у правцу „бруталног убиства“ (термин из Извјештаја са мртвозорства), због чега је препоручио обдукцију. Суд закључује да је призор који је затекао мртвозорник, односно стање леша и на њега, као дугогодишњег мртвозорника оставио снажан утисак. Суд закључује да су нађене огреботине на челу, те већа рана на стомаку са пролапсом crijeва у спољну средину, као и са лијеве стране испод грудног коша убодна рана начињена оштрим предметом, највјероватније ножем.

Вјештак судскомедицинске струке и обдуцент Жељко др Каран у свом налазу је навео да је по наредбама ОЈТ у Добоју извршио обдукцију смртно страдалог К.1, те је израдио у писаној форми судскомедицинско вјештачење тјелесних повреда код истог, токсиколошко вјештачење крви и урина код оштећеног, судскомедицинско вјештачење болести код оштећеног, те је у цјелости пред судом остао код свих својих налаза и мишљења, као и закључака наведених у истима.

Када је у питању обдукција, вјештак наводи да је обдукциони записник праћен фотодокументацијом, те наводи да је вршена обдукција тада НН мушког леша пронађеног у мјесту П.1, град Д., који је био завезан и омотан љепљивом траком и то у предјелу доњег дијела поткољеница око ногу је омотана сива љепљива трака, а ноге су додатно везане конопцем, подлактице су такође везане сивом љепљивом траком и конопцем, а око главе, у висини очију, уста и браде, налази се омотана сива љепљива трака. На лешу је пронађена црна мајица кратких рукава и црне кратке гаће у висини средине поткољеница. Наводи да је у обдукционој сали Л.К. наведени леш препознао као свога сина С.К., рођен ... године. Вјештак наводи да су спољашњим прегледом констатовани у предјелу лица обострано, више са лијеве стране захватајући лијеви слепоочни тјемени предни и лијеву ушну шкољку, отоци и крвни подливи. На спољашњем крају лијеве обрве налази се нагњечно-раздерна рана величине 20x5 мм, мрљасте, цртасте и тракасте огуљотине, у предјелу чела, на врху лијевог рамена, на трбушном зиду са десне стране, на предњој спољашњој страни десне наткољенице у горњој трећини, у предјелу десне задњице, на оба кољена, на предњим странама обије поткољенице, на натплату лијевог стопала, на спољашњој страни лијеве поткољенице. У предјелу задње стране десног скочног зглоба и десне поткољенице нађени су мрљасте крвни подливи и то су тупе механичке повреде које су настале дјеловањем тупе механичке силе. На фотографијама обдукционог записника број 10. и 11., види се отечено, деформисано лице и „колоквијално речено - ова особа је добила батине“. Даље, вјештак наводи да су на лешу констатоване четири убодне ране и то на трбушном зиду са лијеве стране, рана величине 50x25мм, која је улазни отвор убодине и захвата кожу и поткожно масно ткиво и лијеви прави трбушни мишић, али не пролази трбушну

шупљину, те је прилично плитка, површна рана. Даље, на трбушном зиду са десне стране, нађена је рана величине 35x10мм, она је улазни отвор убодине и пролази у трбух. Даље, нађена је рана на трбушном зиду, величине 25x10мм, која је такође улазни отвор убодине и наставља се кроз кожу, масно поткожно ткиво у трбушну шупљину до испод десног ребарног лука, гдје завршава и на трбушном зиду, у средишњој линији изнад пупка, нађена је већа рана, величине 80x55мм, која је такође улазни отвор убодине, наставља се кроз кожу и поткожно ткиво и у трбушну шупљину, а у простору ране налазе се пријевне вијуге које пролабирају из трбушне шупљине. Вјештак наводи да су све описане ране убодине, настале дјеловањем шиљка и оштрице механичког оруђа, глатких, равних, ненагњечених, неподливених ивица и страна. Унутрашњим прегледом вјештак наводи да унутар лобањске шупљине нису нађене промјене, али је пронађена крвна подливеност ткива поглавине са унутрашње стране, па отоци и крвни подливи који се виде споља на глави, тако се виде када се отворе и са унутрашње стране. У трбушној шупљини нађено је око литар и по крви, а прегледом коштаног система нису нађене повреде. У закључку вјештак наводи да је смрт насилна, да је наступила непосредно као последица развоја стања трауматског и хиповолемичног шока, односно оштећени је доспио у стање шока који је изазван повређивањем и губитком крви. Констатоване су повреде које су настале дјеловањем шиљка и оштрице механичког оруђа, односно убодне ране, при чему је нож механичко оруђе подобно за наношење таквих повреда, те је смрт очигледно убилачког поријекла. Вјештак наводи да је током обдукције узет узорак ради ДНК анализе, узорак течне крви са антикоагулантним средством, узорак урина ради вјештачења алкохолемије, а узети су и додатни узорци ради хемијско-токсиколошке анализе.

Вјештак наводи да је вршио и судскомедицинско вјештачење тјелесних повреда оштећеног С.К. и то на основу обдукционог налаза, те истиче да су повреде у предјелу лица обострано, које је нашао у току поступка обдукције очигледно настале дјеловањем тупе механичке силе, при чему су људске шаке, механичка средства, подобна за наношење таквих повреда и то су са максималним степеном сигурности ударци у наведеним предјелима, те су повреде заживотне. Даље, групација повреда које се односе на мрљасте, цртасте и тракасте огуљотине, које је описао у обдукционом записнику, могле су настати у ситуацији премјештања тијела са једног на друго мјесто, по механизму стругања о подлогу или о неке објекте у околини, а што треба посматрати у контексту чињенице да је тијело било везано у предјелу руку и ногу, па су наведене повреде, по свој прилици настале у ситуацији неког вучења, потезања и премјештања. Повреде - убодне ране, које су такође описане у обдукционом записнику, настале су дјеловањем шиљка и оштрице механичког оруђа, те су довеле до спољашњег и унутрашњег крварења са посљедичним губитком крви и развојем трауматског и хиповолемичног шока, те су такође заживотне, а нож је механичко средство, подобно за њихово наношење. Вјештак наводи да из свега наведеног слиједи да су све повреде нађене код оштећеног заживотне.

На посебан упит тужиоца, вјештак одговара да имајући у виду свеукупност повреда, исте су код оштећеног изазвале велики или врло велики интензитет боли, а да су четири убода у трбух, веома болне повреде, врло великог интензитета боли, а што се тиче повреда нађених у предјелу главе, ту се ради о масивној крвној подливености, те је интензитет био довољно јак да направи масивне крвне подливе, али недовољно јак да направи ломове костију.

На посебан упит одбране, вјештак одговара да не може апсолутно искључити да је оштећени главом лупао у нешто, али ако се узме хипотетичка ситуација, да је оштећени главом лупао о нешто, морао је ударити главом најмање седам, осам пута, имајући у виду распоред повреда. Вјештак наводи да изоловано само те повреде, као и цртасте, мрљасте и тракасте огуљотине, саме за себе представљају лаке тјелесне повреде.

Вјештак даље истиче да је након убодних рана, требало времена да би код оштећеног наступила смрт, јер ту унутрашње и спољашње крварење није наступило брзо и ту говоримо о више десетина минута и то 15, 20, 30 минута, јер није повријеђен велики крвни суд који има велики крвни проток, када би се искрварило за двије, три минуте. Даље, наводи да хиповолемични шок представља пад волумена циркулишуће крви и везано за стање бола у овом случају поред хиповолемичног шока имамо и повреде, па наступа стање и трауматског и хиповолемичног шока. Када се изгуби крв у довољној количини, централни нервни систем трпи исхемију, прво се јавља поспаност, летаргија и тек онда долази до падања у кому због губитка крви и када дође до коматозног стања, тада се већ више не трпе болови.

На посебан упит предсједника вијећа, вјештак одговара да је немогуће прецизно се одредити са колико одвојених удараца су настале повреде на глави оштећеног, јер је то све било сливено, али чињеница да је на више дијелова главе било повреда, говори да је било и више удараца, најмање пет или шест, уз могућност да је у истом дијелу тијела сила дјеловала више пута и ради се о свјежим повредама, јер је ткиво отечено, интензивно подливено, модро-љубичасте боје и то је такође изазвало бол, јер је било довољног интензитета да попуцају крвни судови и да се ткиво подлије, а у предјелу главе и лица постоји велики број нервних структура. Такође, вјештак појашњава да су ране нађене у предјелу стомака оштећеног у основи убодно-резне ране, јер на примјер када нож улази, долази до убадања, па када нож излази и повлачи се према назад, додатно засијеца. Даље, вјештак појашњава да једна убодна рана код оштећеног није довела моментално до губитка свјести, већ тек касније када је оштећени изгубио довољну количину крви. Вјештак наводи да се у почетку полако крвари, крене губити крв, па се организам бори против таквог стања, па долази до спазма крвних судова, па организам настоји да се сам заштити и ти компензаторни механизми трају неко вријеме, па се то онда декомпензује, па долази до јачег крварења итд., што је процес и од момента задобивања убодних рана особа почиње да трпи болове и болови престају када особа изгубивши крв, падне у кому. Такође, додаје да се у случају правовремене лјкарске интервенције „могла спасити глава“, односно особа би имала шансе да преживи.

Везано за токсиколошко вјештачење крви и урина изузетих од оштећеног С.К., вјештак истиче да у узорцима крви и урина није утврђено присуство алкохола, док је у узорцима крви пронађено присуство супстанце „Оланзапин“ и то је психоактивна супстанца, при чему је то генеричко, фармаколошко име, а лијек познат под комерцијалним називом, између осталог је и „Треана“. Тај лијек је антипсихотик и користи се код психоза (схизофренија, манично депресивне психозе), и то је врло јака психоактивна супстанца која дјелује као депресор централног нервног система, отежава кретање и смањује могућност кретања, одбране, самоодбране, успављује. Даље, наводи да се није могло утврдити о којој количини присуства наведене супстанце се ради.

Везано за судскомедицинско вјештачење болести оштећеног К.1, вјештак наводи да је имао на увид медицинску документацију за оштећеног К.1 која је изузета из болнице, те на основу исте закључује да је оштећени болнички лијечен од 10. до 17. октобра 2023. године и то због тегоба описаних као измјењено понашање и кризе свјести, а да на основу отпусног писма закључује да се код оштећеног критичне прилике радило о квалитативном и квантитативном поремећају стања свјести нејасног узрока, па је препоручено редовно праћење пацијента, обзиром да проведена дијагностика није показала било какав неуредан налаз, а урађени су уобичајени лабораторијски, радиолошки и специјалистичко-консултативни прегледи, па је успостављена дијагноза кризе свјести и конфузног сметеног стања, непознатог узрока. Нису урађени токсиколошки налази, а психоактивна супстанца „Оланзапин“ могла је да изазове тегобе које је критичне прилике имао оштећени.

На посебан упит браниоца, вјештак одговара да је отеченост главе која је нађена приликом обдукције последица трауме, а лијек „Треана“ је није могао изазвати.

На посебан упит тужиоца да је критичне прилике оштећени био практично го, а да према извјештају Хидрометеоролошког завода прозилази да је температура те ноћи, била испод нуле, вјештак одговара да та околност није нешто екстремно, али је свакако дошло до потхлађивања организма, што је додатни компликујући фактор код оштећеног у контексту губитка крви, односно хладноћа је неповољан фактор и та температура доводи до неугодних сензација, али да ли је појачавало и бол, нема егзактан одговор.

Суд је извршио увид и читање, обдукционог записника Завода за судску медицину БЛ број 1831/2024 од 31.01.2024. године, уз фотодокументацију и уз фактуру, те фотодокументацију ПУ Добој која се односи на обдукцију и наредбу за обдукцију ОЈТ у Добоју од 31.01.2024. године, Налаза вјештачења тјелесних повреда које је задобио С.К. од 31.01.2024. године уз фактуру и Наредбу ОЈТ за судскомедицинско вјештачење тјелесних повреда код оштећеног, Налаза вјештачења присуства алкохола, наркотика и психоактивних супстанци у крви и урину код оштећеног, број 1831/2024 од 31.01.2024. године уз фактуру и Наредбу ОЈТ, налаз Завода за судску медицину РС болести оштећеног од 27.05.2024. године, уз фактуру и медицинску документацију, те ЦД и наредбу за судскомедицинско вјештачење, па наведене материјалне доказе прихвата као законите, вјеродостојне, издате од стране овлашћених лица и институција. Писане налазе вјештака Карана суд такође, прихвата као објективне и стручне, израђене у складу са правилима струке и који су у складу са наводима вјештака изнесеним на главном претресу. Медицинску документацију која је вјештаку послужила као основ за поједина вјештачење суд такође прихвата, као вјеродостојну, издату од стране овлашћених установа.

Суд је извршио увид и читање Акта Републичког хидрометеоролошког завода РС, број 12/1.03-1547-1/24 од 23.12.2024. године, па закључује да је у ноћи 30.01.2024. године метеоролошка станица поред водовода у Д. прочитала температуру у 01:00 часова од -2 степена, а у 02:00 часа -2,8 степени, те је према јутру температура ваздуха опадала све до -5 колико је измјерено у 07:00 часова.

На основу проведених вјештачења по наведеном вјештаку судске медицине, суд закључује да је код оштећеног С.К. у организму утврђено присуство психоактивне супстанце „оланзапин“, која је саставни дио лијека „Треана“ и која супстанца изазива поспаност, да је исти болнички лијечен у временском периоду 10.-17. октобра 2023. године, управо због симптома које изазива лијек треана и предметна психоактивна супстанца, овим дијелом вјештачења суд налази потврђеним дијелове исказа свједока м.л. А.К.1 и М.В., које су потврдиле да је овај лијек дат оштећеном критичне прилике у лимунади, а да му је даван без његовог знања и у ранијем периоду, али и дио свједочења самог оптуженог који не спори да је предметни лијек купљен, смрвљен и дат оштећеном непосредно прије спорних дешавања дана 29.01.2024. године. Даље, суд закључује да су код оштећеног нађене 3 групе повреда и то: механичке повреде главе које су настале заживотно и „са максималним степеном сигурности“, ударцима шаком и то са најмање 5 до 6 одвојених удараца, који су били таквог интензитета да су изазвале масовну крвну подливеност (о интензитету удараца свједочи и количина крви пронађена на кревету гдје је оштећени спавао и констатована записником о увиђају и фотодокументацијом, за коју се слободно може рећи да представља већу локву крви, а и чињеница да је оптуженом Л. отекала шака од тих удараца како је свједочила В.М., а што ни сам оптужени није спорио), при чему се не може прихватити инсинуација одбране да је оштећени можда и сам ударао главном о зид, јер се ради о свјежим повредама које су дакле крвариле, а мрља на зиду, представља тек малу брисотину која не указује да је

ударано главом о зид 7 или 8 пута како се изајснио вјештак да би морало бити толико удараца о зид, да би настале констатоване повреде. Ове повреде вјештак је сликовито описао као „особа је добила батине“ и истакао да је током истих оштећени свакако трпио болове, јер су попуцали крвни судови и ткиво је масивно подливано, а тидијелови главе су пуни нервних рецептора. Даље, суд закључује да су као друга група повреда пронађене и огуљотине које одговарају премјештању тијела са мјеста на мјесто нпр. вучење тијела по подлози, или потезање, што одговара нађеном стању леша коме су биле свезане конопцем и облијепљене и руке и ноге и глава љепљивом траком. И коначно, суд закључује да су код оштећеног констатоване 4 убодно-резне ране, које су највјероватније последица убода ножем, услјед којих је дошло до пролапса цријева у спољну средину, које су такође нанесене заживотно, па је дошло до лаганог губитка крви код оштећеног, јер нису повријеђени велики крвни судови, па до јачег крварења, а затим до реакције организма који се брани од таквог стања, па долази до спазма крвних судова, па то траје одређено вријеме, јер је то процес, па је дошло до још јачег крварења, те је наступио и трауматски шок услјед повреда, а затим и хиповолемични шок, да би, изгубивши крв пао у кому, при чему од момента задобивања првих убодно-резних рана оштећени трпи врло интензивну бол и то стање је трајало неколико десетина минута и то од 15 до 30 минута сигурно, имајући у виду одсуства повреда на великим крвним судовима. Такође, да оштећени критичне прилике поред интензивних болова које трпи доживљава и неугодне сензације, утицала је и ниска температура ваздуха, која је критичне прилике била испод нуле, а оштећени практично го и тешко повријеђен. Суд закључује и то да је правовремена љекарска интервенција могла дати шансе оштећеном да преживи нанесене ране и повреде. Суд закључује и то да су током обдукције од оштећеног узети узорци крви ради каснијих анализа и вјештачења.

Свједок М.Т., у свом исказу је навео да је полицијски службеник, запослен у ПС Добој 1, те да се дана 30.01.2024. године у дежурну службу ПС Добој 1, путем телефона обратила А.Б., те пријавила да се дана 26./27.01.2024. године из куће у улици М.О. удаљила њена кума А.К. са путничким аутомобилом марке „Волво“, као и да се дана 30.01.2024. године у јутарњим сатима из куће удаљио и С.К., да се у соби на кревету налази црвена мрља која асоцира на крв. Наводи да је поступајући по наведеној пријави извршио обилазак улице С.С.1, односно паркинг простора СРЦ Џунгла, гдје је затечен путнички аутомобил марке „Рено Меган“, бијеле боје, за које су оперативним радом на терену дошли до информација да би се могло довести у везу са наведеним догађајем. Наводи да су извршили провјере и утврдили да је возило регистровано на Ауто салон „Болид“ који се налази у улици К.с.б. (Б.2-Д.), гдје су се упутили и обавили разговор са власником ауто салона и са радником који је изјавио да је наведено возило изнајмио лицу Д.Л. дана 29.01.2024. године, те да је у возилу уграђен ГПС. Наводи да је власник добровољно омогућио увид у ГПС за паћење возила систем кретања наведеног возила, гдје је утврђено да се дана 30.01.2024. године у ноћним часовима возило налазило паркирано у улици К.П.И. у Д., одакле је наставило кретање улицом М.О., паркирало се у близини куће С.К., гдје се задржало пар минута, одакле је наставило кретање, упутивши се у мјесто С.П., па до простора П.1, а са П.1 се упутило поново у улицу С.С.1 односно на паркинг простор Џунгла базена, гдје се задржало пар минута и поново се упутило у улицу М.О., застало изнад, у непосредној близини куће С.К.. Даље, возило се спустило до Б.Ц.Д., односно до бензинске пумпе Брчко Гас, одакле је наставило кретање у улицу К.П.И., гдје се задржало неких сат времена и одакле се удаљило из улице К.П.И. у улицу С.С., односно на паркинг простор Џунгла базена. Одакле више није било кретања наведеног возила. Наводи да је о свему сачинио службену забиљешку број 14-01/1-1-261/24 од 30.01.2024. године. На упит предсједника вијећа, свједок је одговорио да им је власник ауто салона „Болид“ рекао да има карту куда се кретало предметно

возило, па ако хоће да погледају, ставиће им на увид, што су они и учинили, те себи преписали са карте наведено кретање возила.

На посебан упит оптуженог, свједок одговара да он није радио на пословама његовог лишења слободе.

Одбрана је приговорила исказима полицијских службеника М.М., А.С. и М.Т., сматрајући да се исти не могу саслушати јер исти на предметне околности нису саслушани у истрази. Међутим, овај суд није прихватио приговоре одбране, имајући у виду да су полицијски службеници свједочили о чињеницама и околностима које су непосредно уочили вршењем своје редовне службене дужности, а које чињенице и околности су забиљежене у службеним забиљешкама и које службене забиљешке су саставни дио доказног материјала оптужбе, те су на тај начин стављене благовремено и на увид одбрани. Такође, ниједна одредба ЗКП РС не спречава саслушање свједока на главном претресу, уколико нису испитани у истрази.

Суд је цијенио исказ свједока М.Т., па истио прихвата као објективан и непристрасан, јер се ради о службеном лицу које је незаинтересовано за исход поступка и свједочило је о чињеницама које су му непосредно познате, па на основу његовог исказа закључује да је дана 30.01.2024. године, путничко моторно возило марке „Рено Меган“, које је претходно изнајмио оптужени Д.Л. дана 29.01.2024. године у Ауто салону „Болид“, у улици К.с.б. (насеље Б.2), пронађено паркирано у улици С.С.1, тачније на пакринг простору СРЦ Џунгла у Д.. Суд закључује и то да је предметно возило опремљено системом за праћење кретања возила (ГПС), а да је власник возила и ауто салона „Болид“ дао на увид полицијским службеницима резултате праћења (ГПС) предметног возила, а што су полицијски службеници преписали у своје евиденције. Даље, суд закључује да је овај свједок из ГПС предметног возила утврдио и кретање истог и то тако да је возило дана 30.01.2024. године, у ноћним часовима прво било паркирано у улици К.П.И. у Д., па је наставило кретање улицом М.О., паркирало се у близини куће оштећеног, гдје се задржало пар минута, одакле је наставило кретање, упутивши се у мјеста С.П., па до простора П.1, а са П.1 се упутило поново у улицу С.С.1 односно на паркинг простор Џунгла базена, гдје се задржало пар минута и поново се упутило у улицу М.О., застало у непосредној близини куће оштећеног, а затим се спустило до Б.Ц.Д. и до бензинске пумпе Брчко Гас, одакле је наставило кретање у улицу К.П.И. гдје се задржало око сат времена и одакле се удаљило до паркинг простора Џунгла базена, одакле више није било кретања наведеног возила и гдје је исто и пронађено. (кретање овог возила на начин како је то свједочио овај свједок према базама података вл. рентакар „Болид“ у потпуној је сагласности са резултатима ГПС праћења овог возила овлаштене куће, о коме је свједочио свједок Л.1, према базама података „Nex studio“ Сарајево)

Свједок Д.Ђ., у свом исказу је навела да је запослена у ЗУ Апотека „Звезда Фарм“ Добој, апотека Звезда 7 у Д., да познаје М.В. из виђења, те да је дана 29.01.2024. године истој продала лијек „Треана 10 мг“, без рецепта, те јој је издала фискални рачун. Свједокињи је тужилац предочио рачун апотеке од 29.01.2024. године, издат у 14:11 часова, те је свједокиња потврдила да је то тај рачун којим је наведени лијек продала М.В.. Навела је да мисли да у оригиналном паковању „Треана“ има 30 таблета. Такође, на главном претресу приликом саслушања ове свједокиње репродукован је и снимак видео надзора улаза и унутрашњости предметне апотеке, када је свједокиња потврдила да се на снимку налази предметна апотека, да је на снимку она у бијелој униформи и да се на снимку види моменат продаје лијека о којем је управо причала, у што се увјерио и овај суд. На посебан упит одбране, свједок одговара да критичне прилике М.В. није имала рецепт за предметни лијек, а раније је куповала у тој апотеци и подизала лијекове на рецепт, те са том породицом у том смислу није било никаквих проблема.

Суд је извршио увид у малопродајни фискални рачун ЗУ Апотека „Звезда Фарм“ Добој, апотека Звезда 7 Д., улица К.А. ..., број рачуна: 176709 од 29.01.2024. године и на основу истог закључује да је наведеног дана у 14:11 часова извршена продаја лијека „Треана“ таблете 30 x 10 мг, за износ од 34,79 КМ.

Суд је извршио увид и у УСБ стик на који је изузет снимак видео надзора са предметне апотеке (прегледан током главног претреса), заједно са документацијом из које произилази законитост прибављања овог доказа и то Наредба за изузимање предмета Окружног суда у Добоју број 13 0 К 08202 24 Кпп 2 од 31. 01.2024. године са Извјештајем о извршеном изузимању предмета ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 31.01.2024. године уз Записник и потврду о одузимању предмета и Потврду о предаји предмета Окружном суду у Добоју истог броја и датума (Кпп 2 овог суда).

Суд је прихватио у цјелости исказ овог свједока као и предметни фискални рачун и снимак видео надзора, обзиром да се ради о свједоку који је незаинтересован за исход поступка, те је по оцјени суда свједочила објективно, а материјални докази су прибављени законито, док је наведени свједок потврдио истинитост њиховог садржаја. Такође, исказ овог свједока у потпуности је потврђен исказом свједока М.В., а чији исказ је суд већ прихватио из горе наведених разлога.

На основу исказа свједока Д.Ђ. и наведена два материјална доказа, која у цјелости потврђују њен исказ и међусобно су сагласни, суд закључује да је дана 29.01.2024. године у 14:11 часова ова свједокиња у апотеци „Звезда фарм“ у Добоју, продала лијек „Треана“ таблете 30 x 10 мг свједоку М.В..

Свједок Ј.П. у свом исказу је навела да је власница рента-кар куће „Драјв“ у Б.Л., да је дана 30.01.2024. године запримила телефонски позив од мушкарца који јој је рекао да му је потребно возило и то веће возило, али да је она имала на располагању само возило марке „пежо 308“, те је тај мушкарац дошао након 20ак минута са још једном женском особом, међутим, женска особа А.К. није имала личну карту, те им је саопштила да не може саставити уговор о изнајмљивању возила без личне карте, због чега је уговор о изнајмљивању возила закључила са оптуженим Д.Л. (кога у судници препознаје). Возило су изнајмили на период од два дана, али даље наводи да је предметно возило уочила наредног дана са блатом на возилу у близини њеног стана и исти тај дан у послеподневним часовима возило су јој и вратили „обоје заједно“, опрано. Након пар сати дошла је полиција и обавијестила ју да је њено возило кориштено приликом „бруталног убиства у Д.“. Возило је опремљено ГПС за праћење кретања истог.

Након тога тужилац је предочио свједокињи Уговор о изнајмљивању возила марке "Пежо 308" од 29.01.2024. године, када је свједокиња потврдила да је то тај уговор који је закључен за оптуженим Л. дана 29.01.2024. године, те да је погријешила у датуму изнајмљивања с почетка своје изјаве, односно не ради се о дану 30.01, већ о 29.01.2024. године. Управо због ове нејасноће, тужилац је предочила овом свједоку изјаву из истраге коју је иста дала на Записник ПУ Бањалука број 13-02/1-1-2-57/24 од 30.01.2024. године и у којој је иста навела „дана 29.01.2024. године у 11:22 часова позвало ме је мушко лице...“, када је свједокиња рекла да је тај податак тачан и истинит.

Суд је извршио увид у Уговор о изнајмљивању возила марке "Пежо 308" од 29.01.2024. године потписан од свједока П.2 и закупопримца оптуженог Л. са пратећом документацијом -Потврдом и Записником о добровољној предаји предмета ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 31.01.2024. године, као и у потврду о регистрацији број АА5259565, копију личне карте на име Д.Л., потврду о предаји предмета суду број 14-

02/1-230-80/24 од 31.01.2024. године уз наредбу о депоновању возила Окружног суда у Добоју и потврду о предметима достављеним у службу за чување Окружног суда у Добоју број 13 0 К 008202 24 Кпп 3 од 31.01.2024. године, као и у Записник о саслушању свједока Ј.П. ПУ Бањалука број 13-02/1-1-2-57/24 од 30.01.2024. године, па исте прихвата као законито прибављене, објективне и вјеродостојне доказе, који својом садржином потврђују исказ свједока П.2, чији исказ овај суд прихвата као објективан и логичан, а у битном га потврђује у својој изјави и оптужени, који није спорио да је наведеног дана изнајмио предметно возило на своје име, за потребе А.К..

На основу исказа ове свједокиње суд закључује да ју је дана 29.01.2024. године у 11:22 часа позвао оптужени Д.Л. и тражио да изнајми „веће возило“, да му је понудила једино возило које је имала „пежо 308“, да је исти заједно са А.К. дошао након 20ак минута и исто изнајмио на своје име, јер А. није имала код себе личну карту, а да је првобитни план био да се уговор закључи на име А.К.. Уговор је закључен на период од 2 дана, али је возило враћено одмах сутрадан опрано, док га је ова свједокиња уочила неколико сати прије враћања са траговима блата. Суд закључује да је возило опремљено ГПС надзором за кретање возила.

Суд је извршио и увид у Записник о увиђају ПУ Добој који се односи на путничко моторно возило "Пежо", уз фотодокументацију, извјештај о добровољној предаји предмета ПУ Добој од 31.01.2024. године уз записник и потврду о добровољној предаји предмета на име Ј.П., па исте прихвата као законите и објективне. Суд налази да ови докази потврђују наводе свједока Ј.П., те законитост у прибављању доказа за вјештачење трагова пнеуматика пронађених на лицу мјеста лишења слободе оштећеног.

Суд је прочитао и Записник о увиђају који се односи на путничко моторно возило "Волво" (власништво осуђене А.К.) уз фотодокументацију, Потврду о привременом одузимању предмета - кључеви путничког моторног возила "Волво", Потврду о предаји предмета Окружном суду и потврда о предметима достављеним у Службу за чување Окружног суда у Добоју, Потврду уз записник о привременом одузимању предмета ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 08.02.2024. године, уз потврду о предаји предмета ПУ Бањалука број УВ-131/24 од 08.02.2024.године, наредбу о депоновању возила Окружног суда у Добоју број 13 0 К 008202 24 Кпп 8 од 08.02.2024. године (ПМВ „Волво“), уз фотодокументацију број КУВ-104/24 од 08.02.2024. године, Наредбу за привремено одузимање предмета путничког моторног возила "Волво" и кључева Окружног суда у Добоју, па исте прихвата као законите и објективне. Суд налази да ови докази потврђују наводе свједока полицијских службеника о кретању предметног возила.

Свједок Д.К. у свом исказу је навео да је запослен у фирми која се бави сателитским праћењем возила „Satwork“, те је потврдио да је у путничко моторно возило марке „Пежо 308“ караван регистарске ознаке ..., власништво рента кар куће „Драјв“ Ј.П. био уграђен систем за праћење возила GNSS уређај. Наводи да је према тим подацима о праћењу, дана 29.01.2024. године, предметно возило ишло из Б.Л. према Д., те се наредног дана вратило назад. Наводи да је саставио извјештај са координатама из базе података која се чува у фирми „Satwork“ и којој клијент има право приступа, те је извјештај на USB предат полицији. Наводи да свака позиција возила за коју је уређај послао позицију има детаљне координате и ознаку да ли је возило било у кретању, да ли је мировало или је било у стајању са тачним временом које одговара реалном времену. Наводи да је у извјештају све приказано кроз табелу и свака од координата из табеле када се укуца на Googlovim мапама даје тачну локацију. Наводи да је према наведеној табели садржаној на УСБ која му се предочава у судници на главном претресу предметно возило кренуло из Б.Л. у 11:27 часова дана 29.01.2024. године, те је транзитом изашло на ауто-пут према

Д.. Наводи да је уређај за праћење подешен на брзину до 80 км/х као дозвољену, те свако прекорачење преко 80 км/х уређај за праћење детектује као прекорачење брзине, те се и ти подаци налазе у табели, па се тако у табели под редним бројем 107 и даље, детектују брзине од 175, 180 и 170 што одговара возњи на ауто-путу. Наводи да је истог дана у 13:24 возило у улици К.С.Б. што припада граду Д., те да је у 13:30 часова возило угашено у улици К.П.П.К.. Временски извјештај уређаја јавио је на сваких 20 минута, да је возило угашено на истом мјесту, све до 00:59 часова, када је кренуло са те локације улицом К.Д., да би се у 01:04 часова зауставило и угасило у улици М.О., гдје је било угашено до 01:24 часова, када наставља кретање улицом С.С.1, па А.К. те излази на магистрални пут у 01:27:58 часова, да би се кретање возила зауставило и возило угасило у 01:39:35 часова на локацији БХ Добој на надморској висини од 361 метар. Наводи да је предметно возило са наведене локације поново кренуло у 01:47 часова у правцу Д., путем Добој – Т. у 1:52, Д. Исток у 01:56, С.Р. у 02:03, В. Д. 02:06, Д. -П.3 02:07, затим кретање магистралним путем од 02:08 до 02:09:28, па онда кретање у Д. улицом С.С. 02:09, гдје се десило кратко заустављање, односно возило је било у стању мировања (у леру) до 02:11 часова одакле наставља кретање до укључења на ауто пут према Б.Л.. Дакле, свједок потврђује да је предметно возило било угашено у временском периоду од 01:39 до 01:47, у току ноћи 30.01.2024. године и то на надморској висини од 361 метра и када се та координата укуца на гугловој мапи добије се као најближа локација „Излетиште П.1“, и када се са те локације возило покреће у 01:47 часова надморска висина опада, па се може рећи да возило иде низбрдо. Свједок наводи да је описана путања кретања возила означена плавом линијом на достављеној мапи.

Суд је извршио и увид и читање Извјештаја о добровољној предаји предмета, ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 05.02.2024. године, уз потврду и записник о добровољној предаји предмета број 14-02/1-230-80/24 од 02.02.2024. године, потврду о предаји предмета суду – Окружни суд у Добоју од 05.02.2024. године и потврду о предметима достављеним у Службу за чување Окружног суда у Добоју број 13 0 К 008202 24 Кпп 5 од 05.02.2024. године (Satwork д.о.о. Бања Лука), УСБ и извјештај о кретању пмв. „Пежо“ скинут са уређаја GNSS за сателитско праћење (подаци о кретању возила „пежо 308 караван“ ... за период од 29.01.2024. године до 30.01.2024. године), па наведене материјалне доказе прихвата, јер су састављени од стране овлашћеног издаваоца у складу са одредбама ЗКП РС и на основу истих закључује да су наведени предмети прибављени и чувани у складу са законом, па се ради о законитим доказима, а такође на основу увида у податке похрањене у електронској форми на УСБ стику који су проведени на главном претресу суд налази потврђеним наводе свједока К.4..

Суд је у цјелости прихватио наводе свједока К.4, имајући у виду да се ради о лицу потпуно незаинтересованом за исход поступка, и исти је свједочио на основу својих непосредних опажања увидом у систем за праћење возила који је био уграђен у возило марке „пежо 308“, власништво рента-кар куће „Драјв“, Ј.П. (а које је изнајмио оптужени Д.Л. за потребе А.К.) и на основу истог закључује да је возило дана 29.01.2024. године кренуло из Б.Л. према Д. у 11:27 часова, те је возњом аутопутем стигло у Д. у улици К.П.П.К. у 13,30 часова (у улици у којој се налази стан М.В.), када је угашено и није се покретало до 00:59, када се покреће и одлази у улицу М.О. (гдје се налази кућа оштећеног С.К.) и гдје се зауставља у 01:04 часова (сада већ 30.01.2024. године) и угашено је до 01:24 часова, када се поново покреће и пролази кроз П.3, Г.С.П., гдје је на надморској висини од 361 м, што је највиша тачка кретања, угашено у 01:39:35 часова све до 01:47 часова, када поново креће у правцу Д. силазном путањом, гдје у улици С.С.1 у 02:09-02:11 часова кратко застаје и мирује (ауто је упаљен), а затим наставља кретање и укључује се на аутопут за Б.Л.. Суд закључује и то да надморској висини од 361 м гдје

је регистровано заустављање возила „пежо 308“ у трајању од 6 минута, одговара најближе мјесто „излетиште П.1“.

Такође, исказ овог свједока није доведен упитање ни свједочењем оптуженог који није спорио да је наведено возило критичне прилике имало путању коју је описао овај свједок на основу података са GNSS уређаја за праћење кретања возила, а потврдио је икратко заустављање у Д., прије него што ће осуђена К.З кренути за Б.Л..

Исказом овог свједока и односном материјалном документацијом, као и електронским доказом-резултати праћења предметног возила „пежо 308“ GNSS уређајем фирме „Satwork“, суд налази потврђеним исказ свједока М.В. и млљ. А.1 у дијелу који се односи на временски долазак оптуженог и А.К. из Б.Л., и њихово даље кретање о којима су ове свједокиње биле упознате.

Свједок Н.Л. у свом исказу је навео да је запослен у фирми „Nex Studio“ ДОО Сарајево која се бави сателитским праћењем возила, те ова фирма има закључен уговор са рента кар кућом ДОО „Болид“ из Д. за путничко моторно возило „Рено Меган“ и за његово сателитско праћење. Тужилац је овом свједоку предочио предметни уговор од 20.03.2023. године за које је свједок потврдио да је то важећи уговор. Такође, свједок је навео да је сачинио извјештај о праћењу возила за предметно возило за период од 29.01. до 30.01.2024. године и исти је достављен истражним органима на ЦД, а наведени ЦД пуштен је током главног претреса приликом саслушања овог свједока, те је свједок појаснио да је путања кретања возила исцртана линијом, а да све тачке које су нумерисане на мапи у облику сатића представљају локације гдје се возило задржавало или радило у леру, а испод графичког приказа је свака координата понаособ шта се у том моменту дешава са возилом, да ли се креће, стоји или је паркирано и који период. Свједок наводи да је предметно возило дана 29.01.2024. године у 23:00 часа угашено у улици К.П.П. у Д. одакле је започело путању кретања и доспјело у улицу Б.Ј., гдје је контакт угашен у 01:02. а у 01:03 је крај пута, појашњава да, када се угаси контакт минута након тога се сматра да је пут завршен и ту се возило задржало 23 минуте, током којих је било угашено. Свједок наводи да је контакт поново упаљен у 01:25 и возило се у истој тој минути почиње кретати из улице Б.Ј., одакле излази на магистрални пут, прелази С.П. и наставља се кретати, те је у **01:40 на локацији С.П. стајало у мјесту 6 минута**, (према достављеном табеларном приказу у који је суд на главном претресу извршио увид, у коме су очитане и секунде произилази да се возило „рено меган зауставио у **01:40:19 часова**) при чему није било угашено већ је возило било „у леру“. Наводи да се у систему може провјерити ближа локација возила „Рено меган“ и доставити суду. Наводи да се након тога возило поново почиње кретати у 01:48 према граду Д. и у улици С.С.1 се зауставља у трајању од двије минуте, а након тога у 02:13 часова наставља кретање и из улице С.С.1 долази на локацију О.- Б.Ј. и у тој улици се задржава са радом „у леру“ двије минуте. Свједок даље наводи да се возило наставља кретати улицом Б.Ј. и долази на Б.Ц.Д. и у тој улици се контакт гаси отприлике минуто. Након тога поново пали контакт и наставља кретање, те долази до улице К.П.П. гдје се контакт гаси и на тој локацији се задржало сат времена и 7 минута, а након тога у 03:38 часова се поново враћа у улицу С.С. и на тој локацији се возило гаси, од када је стајало и може се рећи да је ту паркирано. На посебан упит тужиоца свједок појашњава да је свака координата која одређује локацију прецизна до унутар 10 метара, те уколико су улице близу, могуће је да се возило учита на апликацији, као да је у улици поред.

Суд је извршио и увид и читање извјештаја о добровољној предаји предмета, ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 06.02.2024. године („Nex Studio“ д.о.о. Сарајево), уз извјештај Окружном суду у Добоју, потврду и записник о добровољној предаји предмета на име Е.З., потврду и записник о добровољној предаји предмета на име Ц.Б., потврду о предаји

предмета Окружном суду Добој и потврду о предметима достављеним у Службу за чување Окружног суда у Добоју, па наведене материјалне доказе прихвата, јер су састављени од стране овлашћеног издаваоца у складу са одредбама ЗКП РС и на основу истих закључује да су наведени предмети прибављени и чувани у складу са законом, па се ради о законитим доказима, а такође на основу увида у податке похрањене у електронској форми на ЦД који су проведени на главном претресу, те у штампаној форми – кретање возила ... за период 29/1/2024 15:30-30/1/2024 23:59, Извјештај локација за исти период, те Извјештај заустављања, такође за исти период (табеларни приказ), као и на основу увида у Уговор број 0103-UG-47/2023 од 20.03.2023. године, суд налази потврђеним наводе свједока Л.1.

На основу увида у Уговор о најму број 14/24 од 29.01.2024. године суд закључује да је исти закључен између ДОО „Болид“ Добој и оптуженог Л. о изнајмљивању возила „Рено меган“ рег. ознаке ... дана 29.01.2024. године.

На основу Списка улица Града Д. овјереног од стране Градоначелника Града Д., овај суд закључује да су улице М.О. (породична кућа оштећеног К.1) и Б.Ј. (улица у којој је систем за праћење „Nex studio“ детектовао присуство возила „Рено меган“ у критично вријеме 30.01.2024. године, када и сам оптужени тврди да је био у кући оштећеног) у непосредној близини, те се чак у једном дијелу улице и спајају.

Суд је на приједлог тужиоца прибавио и додатне податке који се тичу тачних координата за кретање путничког моторног возила „рено меган“ од „Nex studio“ ДОО Сарајево, те су подаци достављени на ЦД који је прегледан на главном претресу, те је увидом у ЦД утврђено да су координате одређене под редним бројем 333, 334, 335, 336, 337 и 338 за временски период 30.01. 2024. године у 1:40 до 1:47 и 1:48, те је видљиво да кретање возила, те крај кретања возила, локација возила, као и да возило стоји 6 минута, а након чега се поново ставља у погон. Извршен је и увид у фотографију (скрин шот) Google maps мапе која је укуцавањем предметне координате 44.697427, 18.135315 дала податак да та координата на којој се налази возило оптуженог Л. заустављено 6 минута на локацији С.П. (према исказу свједока Л.1, који је приликом саслушања навео да његова Фирма има прецизне податке о координатама у систему за праћење који се могу доставити на захтјев суда), представља управо „излетиште П.1“.

Суд је у цјелости прихватио наводе свједока Л.1, као и материјалне доказе који се тичу података прибављених из система за праћење возила „рено меган“, имајући у виду да се ради о лицу потпуно незаинтересованом за исход поступка, а подаци прибављени из система за праћење су непромјенива категорија и представљају електронске податке, садржане у базама података потпуно незаинтересованог правног лица, које је опремљено са опремом за прикупљање управо наведених података, а које податке је прикупљало на основу уговора са власником рента кар куће (уговор је саставни дио доказног материјала оптужбе). Даље, свједок је свједочио на основу својих непосредних опажања увидом у систем за праћење возила који је био уграђен у возилу марке „рено меган“, власништво рента-кар куће „Болид“, ДОО Добој Ц.Б. (а које је изнајмио оптужени Д.Л.) и на основу истог, закључује да је возило дана 29.01.2024. године у 23:00 часа, угашено у улици К.П.П. (улица у којој се налази стан М.В.), одакле се покреће и одлази у улицу Б.Ј. (улица непосредно уз улицу М.О. у којој се налази кућа оштећеног С.К.), гдје је контакт угашен у 01:02 часа гдје се задржало 23 минута, односно до 01:25 часова (приближно исто вријеме за које је и возило „пежо 308“ заустављено у улици М.О.), а затим одлази у мјесто С.П. (накнадно достављене координате указују да се ради о мјесту „излетиште П.1“), гдје је у стању мировања „у леру“ 6 минута од 01:40 часова до (управо готово у идентично вријеме и у трајању колико и возило „пежо 308“) 01:48 часова, одакле се

враћа према Д. уз заустављење од 2 минута у улици С.С.1 у периоду од 02:11 до 02:13 часова без гашења мотора, (што одговара времену и мјесту заустављања возила „пежо 308“), затим одлази у О.- Б.Ј. (непосредно уз улицу породичне куће оштећеног) гдје остаје „у леру“ 2 минута, те одлази у улицу К.П.П., гдје је угашено 1 час и 7 минута (стан М.В.), одакле одлази у улицу С.С.1 гдје се паркира (и гдје је возило и пронађено). Суд закључује и то да наведена фирма „Nex studio“ има у својим базама праћења возила, тачне координате локација према којима се на гугловим мапама може утврдити и мјесто локације, а да апликација може прочитати различите улице, уколико је сигнал слаб, а улице су у непосредној близини, при чему је прецизност координата које одређују локацију унутар 10 метара.

Дакле, на основу резултата ГПС праћења изнајмљених возила суд закључује да су оба изнајмљена возила („Пежо“ и „Рено Меган“, а које према изјави Ј.П. и према Уговору о изнајмљивању возила рентакар куће ДОО „Болид“ Добој изнајмљују оптужени К.З и Л.) у ноћи 30.01.2024. године у времену из изреке пресуде била у мировању (заустављена) у непосредној близини куће оштећеног (што потврђује исказе М.В. и млљ. А.К.1), те да истом путањом одлазе на исто мјесто „П.1“, гдје је пронађено тијело оштећеног К.1, гдје се заустављају и задржавају неколико минута, тачније 6 минута, одакле поново настављају кретање прво према Д., а затим свако својом путањом.

Свједок С.С. у свом исказу је навео да је запослен као полицијски службеник у Полицијској управи у Добоју, те да је овлаштено службено лице по посебном одобрењу директора полиције, које има приступ и могућност да врши увид у АНП камере које су аналитичке камере МУП РС, инсталиране на подручју градова у Републици Српској, па тако и у Д.. Наводи да наведене камере врше препознавање регистарских таблица возила, те је вршио увид у предметне камере за временски период од 25.01.2024. године до 31.01.2024. године и то за кретање возила „Волво“ регистарске ознаке ..., власништво А.К., „Мерцедес“ регистарских ознака ..., власништво Д.Л., „Рено Меган“ регистарских ознака ..., власништво „Болид“ д.о.о. Добој и „Пежо“ караван регистарских ознака ..., власништво Ј.П. са намјеном за рента кар. Наводи да је о свему сачинио службену забиљешку број: 14-03/1-17/24 од 31.01.2024. године и то тако што је копирао из базе аналитичке податке, који се дакле аналитички генеришу. Свједок наводи да се према подацима аналитичких камера, дана 30.01.2024. године у 03:41 часова, као и у 07:32 часова, предметно возило „Волво“ налази у Б.Л., док је и дан раније, дакле 29.01.2024. године у 10:53 часова, возило такође у Б.Л., све до 11:28 часова када је регистровано на Л.З, у улици К.5. Такође, и 27.01.2024. године предметно возило је регистровано у Б.Л., а затим и у Д., па је према евиденцијама АНП камере предметно возило 27. јануара напустило подручје града Д., те се у дане 28., 29. и 30.01.2024. године возило налази на подручју Б.Л.. Што се тиче возила „Мерцедес“ регистарске ознаке ..., евидентиран је пролазак у Б.Л. у 15:04 часова – Р. мост, а што се тиче 29.01.2024. године возило „Мерцедес“ је регистровано у 12:31 часова, такође на Ребровачком мосту у Б.Л., док је у 13:24 часова евидентиран на подручју Б.1 (улаз у Д. из правца Б.Л.), затим је регистрован 30.01.2024. године у 03:50 часова у улици С.С.1 у Д., а у 03:56 часова у насељу Б.1. Даље, свједок наводи да је возило „Рено Меган“ регистарске ознаке ..., дана 29.01.2024. године у 16:30 часова П.З – Д. и у 22:40 часова га је забиљежила камера на излазу ИНА, К.А. у Добоју. Што се тиче дана 30.01.2024. године, возило „Рено Меган“ је евидентирано у 01:27 часова, излаз ИНА, након 2 минуте П.З - Добој, те у 02:07 часова П.З – Т.1 и П.З – Д. и тим путем се из два правца може стићи до излетишта П.1. Везано за возило „Пежо“, регистарских ознака ..., исто је дана 29.01.2024. године у 13:24 часа евидентирано у мјесту Б.1 – Д., а након 2 минуте у улици К.А. ИНА и то је улаз у град из правца Б.Л.. Даље, то возило се региструје дана 30.01.2024. године у 01:27 часова код ИНА, К.А., а затим се даље кретање тог возила поклапа по истим минутима са кретањем

горе описаног возила „Рено Меган“ и то је тај пут којим се долази до излетишта П.1. По овим временима и евидентирању од стране истих аналитичких камера, а видљиво је и на фотографијама које су саставни дио службене забиљешке коју је свједок саставио, да се возило „Рено Меган“ и возило „Пежо“ крећу једно иза другог. Даље, свједок наводи да према подацима аналитичких камера возило „Пежо“, дана 30.01.2024. године напушта подручје града Д., јер је у 03:25 часова евидентирано у улици К.3 – Л.4 у Б.Л..

Свједок Н.Ш. у свом исказу је навео да је полицијски службеник, запослен у ПУ Добој и да је и он, као претходни службеник С.С. у оквиру својих редовних службених дужности и овлашћења, вршио увид у тзв. ЕКИН камере које представљају заправо радарске системе за мјерење брзине кретања возила и биљеже пролазак свих возила кроз те камере и то су дакле тзв. „црни стубови“ које видимо поред пута. Овом свједоку пуштени су снимци са аналитичких АНП и ЕКИН камера за дан 29.01.2024. године у 13:23 часа, када је свједок потврдио да се на снимку налази путничко моторно возило „Мерцедес“, које се креће из правца Р. у правцу града Д., а на истом су видљиве регистарске ознаке ..., те да се одмах иза тог возила креће путнички аутомобил марке „Пежо“ са регистарском ознаком ... (непосредним увидом у ЦД и суд се увјерио, јасно видљива оба возила и јасно читљиве регистарске ознаке). Свједок појашњава да та локација представља улазак у град Д. из правца Б.Л.. Даље, пуштен је и снимак возила „Рено Меган“ регистарске ознаке ..., који се креће из правца мјеста Р. у правцу града Д. у 16:07 часова, те се чак на снимку и види да је возач управо оптужени Д.Л.. Свједок наводи да камере биљеже реално вријеме које одговара стварном времену. Даље, пуштен је снимак кретања путничких моторних возила „Пежо“ и „Рено Меган“ за дан 30.01.2024. године, те се у 01:01 минут евидентира пролазак возила марке „Рено Меган“, а затим и марке „Пежо“ на раскрсници код католичке цркве, што је у близини куће оштећеног С.К.. Суд је констатовао да се на снимку возила крећу одмах једно иза другог, те се крећу из улице С.С.1 у правцу улице М.О. (у којој се налази породична кућа оштећеног). Даље, у времену у 01:25:50 часова региструје се путничко возило марке „Рено Меган“ и одмах иза њега возило марке „Пежо“, те долазе из правца улице М.О., а у близини је и улица Б.Ј. и скрећу улицом лијево. Даље, на снимку наведених надзорних камера евидентирано је дана 30.01.2024. године у 02:16:05 часова возило бијеле боје, које одговара возилу марке „Рено Меган“, да из улице С.С.1 улази у улицу М.О. (гдје се налази кућа оштећеног К.1).

Суд је извршио и увид у Службену забиљешку ПУ Добој број 14-03/1-17/24 од 31.01.2024. године, која је предочавана полицијском службенику С.С. и у службене забиљешке ПУ Добој које су предочаване полицијском службенику Н.Ш. број 14-02/1-177/24 и број 14-02/1-178/24, обе од 15.07.2024. године уз 2 ЦД у које је суд такођа извршио увид на главном претресу. Полицијски службеници су потврдили да исте представљају акта која су они лично саставили преносећи у њих податке из базе података са АНП и ЕКИН камера, које су под контролом МУП РС. Наведене доказе суд прихвата, као објективне и исте су у складу са свједочењем наведених полицијских службеника. На основу увида у два наведена ЦД снимка АНП и ЕКИН камера суд налази потврђеним наводе полицијских службеника у погледу кретања возила која су описали у својим изјавама (возила марке „мерцедес“, „пежо“ и „рено меган“) у дане 29. и 30.01.2024. године. У коначници овакав слијед кретања возила није спорила ни одбрана оптуженог. Такође, суд налази да су ови докази (снимци и подаци прикупљени са АНП и ЕКИН камера МУП РС о којима су свједочили свједоци С.4 и Ш.) у складу са подацима који су добијени сателитским праћењем возила „пежо“ (које је у Б.Л. за потребе А.К. изнајмио оптужени Л.) и возила „рено меган“ које је у Д. изнајмио оптужени Л. о чијем кретању су свједочили свједоци Л.1 и К.4 и чије исказе је суд такође прихватио из горе описаних разлога.

Суд је извршио и увид у картон возила ПС Петрово од 26.12.2024. године за возило „мерцедес“ регистарске ознаке ... на име Д.Л., па закључује да је предметно возило у његовом власништву. Достављена је и пратећа документација која се тиче полисе осигурања, захтјева за регистрацију и тсл. која потврђује да је исто у власништву оптуженог.

Свједок З.С. у свом исказу је навео да је запослен у „Мтел“ а.д. Бања Лука, те да је „Мтел“ по наредби Окружног суда у Добоју доставио листинг телефонског саобраћаја за тражене бројеве, а суд је извршио увид у Допис М:тел а.д. Бања Лука уз допис и претрагу по ИМЕИ бројевима, те листинг за телефонске бројеве ..., ... и ..., Наредбу Окружног суда у Добоју мобилним оператерима М:тел Бања Лука, Телеком и ХТ Еронет да се доставе ИМЕИ бројеви и које бројеве су ти телефони користили од 23.5.2024. године, па суд прихвата наведене доказе и на основу истих закључује о ИМЕИ бројевима телефона које су користили виновници спорних догађаја. Исто се закључује и на основу Дописа ХТ Еронет д.д. Мостар уз Допис ОЈТ у Добоју и наредбу Окружног суда у Добоју уз спецификацију позива и СМС порука.

Свједок Н.Ж. у свом исказу је навео да је запослен у МУП РС, Јединица за форензику КТИЦ Бањалука, те је вршио претрес мобилних телефона по основу наредби суда за малољетно лице А.К.1, те за Д.Л., М.В., С.К. и А.К.. Наводи да је претресом мобилног телефона марке „Самсунг“, одузетог од м.л. А.К.1 утврђено да се у истом налази једна СИМ картица серијског броја 89387051803125926519, телефон је закључан лозинком коју је м.л. на питање овлашћених службених лица добровољно дала. Приликом претресања предмета одузетих од оптуженог Л. утврђено је да се ради о мобилном телефонском апарату марке „Самсунг“ са 2 ИМЕИ броја, док се унутар телефона налазила једна СИМ картица и приступ телефону је онемогућен путем лозинке. Наводи да оптужени Д.Л. није хтио дати лозинку за приступ његовом телефону на позив овлашћеног службеног лица. Даље, вјештак наводи да је извршио претрес мобилног телефона прибављеног од М.В., те је утврђено да се ради о мобилном телефону тамне боје, марке „Хонор“, те су у унутрашњости пронађене двије СИМ картице, а приступ истом је био откључан. Даље, претресан је и телефон који је припадао оштећеном С.К., исти је такође био откључан. Даље, наводи да је вршен претрес два мобилна телефона пронађена приликом претреса стана који је у Б.Л. користила осуђена А.К., те је утврђено да је један марке „Редми“, црне боје, исти је откључан и у истом се није налазила СИМ картица, те је други телефон марке „Самсунг“ са СИМ картицом, такође откључан. Такође, приликом проналазак наведених телефона пронађен је и носач СИМ картице телефон оператера „Мтел“, чији је кориснички број

Суд је такође извршио увид у материјалне доказе који се односе на ове радње и то Извјештај о извршеном претресању покретних ствари, Управа за полицијску подршку број 06/2-1-230-286/24 од 27.02.2024. године уз Записник о извршеном претресању покретних ствари на основу наредбе Окружног суда у Добоју и записник о претресању покретних ствари (мобилни телефони).

Наведене материјалне доказе суд прихвата као законито прибављене, састављене од стране службених лица у вршењу њихових службених послова, па их прихвата као објективне и законите и на основу истих налази законитим радњама касније вјештачење телефона извршено по вјештацима Биљани Стјепановић и Огњену Мирковићу.

Суд је у цјелости прихватио исказ овог свједока, обзиром да је његов налаз поткријепљен писаним налазом о извршеним радњама, те није доведен у питање другим provedеним доказима и на основу овог исказа суд закључује о врстама мобилних телефона који су

прибављени од оптуженог, раније пресуђене А.К., свједока м.л. А.К.1 и В., те оштећеног К.1 као и о њиховим карактеристикама, те да је претресање извршено у складу са одредбама ЗКП РС, посебно се то односи на претресање мобилног телефона одузетог од оптуженог Л. који је заједно са својим браниоцем присуствовао самој радњи претресања, па се ради о законитим доказима.

Вјештак Биљана Стјепановић у свом исказу је навела да је вјештак за област дигиталне форензике, запослена у МУП РС, Јединица за форензику КТЦ Бања Лука, те је вршила вјештачење мобилних телефона који су претходно претресани, а прибављени од лица оптуженог Д.Л., те А.К., М.В. и С.К.. Наводи да је свој налаз саставила у писаној форми, те су подаци похрањени и на УСБ стик који је саставни дио налаза. Наводи да је утврђено да је мобилни телефон марке „Самсунг“ одузет од А.К. опремљен претплатничким бројем 065/370-538, те су од података пронађени СМС поруке и позиви, за период од 29.01.2024. године у 23:10 часова до 30.01.2024. године до 09:02 часова. Према пронађеним системским порукама утврђено је да је наведена СИМ картица стављена у телефон и активирана дана 29.01.2024. године у 23:10 минута, те постоји комуникација са корисником мобилног телефона и претплатничког броја ... и то у периоду од 03:09 часова до 04:47 часова, дана 30.01.2024. године. У другом телефону марке „Редми“, прибављеног од А.К. није пронађена СИМ картица, али је пронађена сервисна СМС порука од „Мтел“, што значи да је активиран нови број у телефону дана 27.01.2024. године у 03:08 минута, а истог дана у 03:47 часова је стигла порука садржине: „Волим те“, упућена са броја телефона ... од корисника који је у вјештаченом телефону А.К. меморисан као „Д.1“, након тога у 03:48 часова са вјештаченог телефона на исти претплатнички број ..., послана је порука „Волим и ја тебе и хвала за све“. Даље, дана 28.01.2024. године у 07:08 часова, на вјештачени број телефона са претплатничког броја ..., стигла је порука: „Како си ми“, а затим и порука: „Јеси ли се наспавала, мало одморилас“. Вјештак наводи да је даље видљива комуникација вјештаченог телефона са претплатничким бројевима ... и Вјештак даље наводи да је телефон прибављен од оптуженог Л. заштићен приступном лозинком, те није био омогућен приступ садржају телефона, једино је утврђено да се у мобилном телефону налазила СИМ картица, те је утврђен претплатнички број картице који гласи: Даље, наводи да су у телефону који је одузет од лица В.М. пронађене двије СИМ картице, те је претплатнички број за једну утврђен број: ..., а за другу

Суд је такође извршио увид у налаз о извршеном вјештачењу мобилних телефона који је овај вјештак дао у писменој форми број 06/2-1-230-286/24 од 26.06.2024. године, па налази да је исти у сагласности са налазом изнесеним на главном претресу.

Суд је у цјелости прихватио налаз овог вјештака, налазећи да је исти објективан и непристрасан, дат у складу са вјештином и правилима струке и по оцјени суда није доведен у питање другим проведеним доказима. На основу истог закључује да је дана 29.01.2024. године у 23:10 минута активирана СИМ картица претплатничког броја ... , односно стављена у телефон А.К. (чиме је, по оцјени овог суда, потврђен навод свједока В.М. да је оптужени Л. спалио СИМ картицу у њеном стану, из телефона А.К. непосредно прије извршења предметног кривичног дјела, а у телефон ставио потпуно нову СИМ картицу, са дакле новим некориштеним претплатничким бројем), те да су са тим бројем телефона у критично вријеме комуницирали и број ... који је пронађен у телефону одузетом од оптуженог Л. и број ... свједока В.М..

Вјештак Огњен Мирковић у свом исказу је навео да је вјештак за област дигиталне форензике, те је запослен у МУП РС, Јединица за форензику КТЦ Бања Лука, те је вршио вјештачење мобилног телефона који је претходно претресан, а прибављен од лица м.л.

А.К.1 и то по наредби Основног суда у Добоју, број: 85 0 Км 121161 24 Кпп 2 од 19.03.2024. године, када је утврдио да се у том мобилном телефону марке „Самсунг“, налази СИМ картица претплатничког броја Наводи да је на мобилном телефону пронађена инсталирана поред других и апликација Инстаграм.

Суд је такође извршио увид у Налаз и мишљење вјештачења мобилних телефона и СИМ картица Управе за полицијску подршку МУП РС број 06/2-1-230/286/24 од 29.03.2024. године (А.К.1-телефон), а у току вјештачења вјештак је навео да на УСБ нема значајних података, него су се сва сазнања црпила из писаног налаза, па тај УСБ није ни прегледан на главном претресу, нити је на њему заснована ова пресуда. Затим је извршен увид у Наредбу за претресање и вјештачење предмета Окружног суда у Добоју уз наредбу за прецизирање временског периода наредбе за претресање и вјештачење предмета, Извјештај о добровољној предаји предмета уз записник и потврду о добровољној предаји, па налази да су исти у сагласности са налазом изнесеним на главном претресу, те да се због испоштованог слиједа прибављања доказа који произилази из одредаба ЗКП РС, ради о законитим доказима.

Суд је у цјелости прихватио налаз овог вјештака, налазећи да је исти објективан и непристрасан, дат у складу са вјештином и правилима струке и по оцјени суда није доведен у питање другим проведеним доказима. На основу налаза овог вјештака суд закључује да је телефон који је одузет од млљ. А.К.1 имао инсталирану апликацију Инстаграм, те је у истом кориштен претплатнички број +38765463486.

Суд је извршио увид у Извјештај о извршеном претресању телефона, на основу наредбе Основног суда у Добоју, одузетог од А.К.1 уз Записник о претресању, Одјељења за криминалистичко техничка вјештачења и испитивања, Наредбу за претресање и вјештачење телефона Основног суда у Добоју одузетог од А.К.1, Налаз и мишљење о извршеном вјештачењу телефона А.К.1, Наредбу Основног суда у Добоју за вјештачење телефона А.К.1 од 19.03.2024. године, Записник уз потврду о привременом одузимању предмета, потврде о предаји предмета и потврду о предметима достављеним у Службу за чување Основног суда у Добоју, а односи се на телефон А.К.1, Наредбу о одузимању предмета Основног суда у Добоју, односи се на телефон млљ. А.К.1.

Наведене доказе суд прихвата и на основу истих закључује законски да је испоштован законски слијед у прибављању предметног телефона и каснијег вјештачења, па закључује да се ради о законито прибављеним доказима.

Вјештак Младен Новаковић у свом исказу је навео да је запослен у МУП РС, Јединица за форензику КТЦ Бања Лука, као вјештак машинске струке, те је провео механоскопско вјештачење трагова односно компарацију мулажираног трага пнеуматика, пронађеног дана 30.01.2024. године приликом вршења увиђаја на лицу мјеста извшења кривичног дјела са пнеуматикама који се налазе на путничком моторном возилу марке „Пежо“, власништво Ј.П. и са пнеуматикама скинутих са путничког моторног возила марке „Рено Меган“, власништво д.о.о. „Болид“ Добој, те је поређењем пронађеног трага дао налаз да постоји потпуна подударност општих карактеристика пронађеног трага са пнеуматикама који се налазе на возилу „Пежо“, док су индивидуалне карактеристике слабо изражене, те нису подобне за идентификацију. Такође, вјештак наводи да је вјештачењем утврдио да предметни траг пнеуматика не потиче са пнеуматика изузетих са возила „Рено Меган“.

Суд је такође извршио увид и читање Налаза вјештачења трагова пнеуматика, Управе за полицијску подршку број 06/2-1-230-286/24 од 27.03.2024. године уз Наредбу Окружног

јавног тужиоца у Добоју од 13.02.2024. године за механоскопско вјештачење трагова, па налази да су исти у сагласности са налазом изнесеним на главном претресу.

Суд је у цјелости прихватио налаз овог вјештака, налазећи да је исти објективан и непристрасан, дат у складу са вјештином и правилима струке и по оцјени суда није доведен у питање другим provedеним доказима. На основу налаза овог вјештака суд закључује да је на лицу мјеста извршења кривичног дјела и то „излетиште П.1“, пронађен траг пнеуматика који по својим општим карактеристикама у потпуности одговара пнеуматикама који се налазе на возилу „Пежо“, власништво Ј.П..

Вјештак биолог Дијана Дошен, у свом исказу је навела да је запослена у Заводу за судску медицину у Бањалуци, те је поступала по више наредби ОЈТ у Добоју за ДНК анализу као и компарацију спорних и неспорних утврђених ДНК профила. Наводи да су са достављеног доказног материјала изузета укупно 43 узорка спорних биолошких трагова, а да су неспорни биолошки трагови С.К., А.К. и Д.Л., прибављени узимањем крви од ових лица, те су утврђени њихови комплетни ДНК профили. Поређењем неспорних ДНК профила ових лица са пронађеним спорним ДНК профилима, утврђени су комплетни и мијешани ДНК профили, па је тако утврђен комплетан ДНК профил С.К. **из узорка 12840 I4, а то је исјечак мрље, смеђе боје са доњег руба лијеве ногавице**, предње стране хлача, црносиве боје, величине Л, марке „Black Squad“, у близини доњег лијевог џепа, означен као „траг број 6“ из наредбе за претрес возила марке „Мерцедес“, власништво оптуженог Л.. Такође, из узрока **12840 I5**, мокро суви брис, **изузет са мрље смеђе боје, лијевог доњег џепа, лијеве ногавице хлача**, црносиве боје, величине Л, марке „Black Squad“, утврђен је комплетан мушки ДНК профил који се у потпуности подудара са ДНК профилем оштећеног К.1. Даље, вјештак наводи да је узет узорак са **тапацирунга пртљажника возила марке „Пежо“**, власништво Ј.П., те је узорак позитиван на присуство људске крви, **12840 Н** када је пронађен мијешани ДНК профил, а доминантна компонента се подудара са неспорним ДНК профилем оштећеног К.1. ДНК анализом узрока **12840 I2** и то миктотрагова биолошког поријекла са **појасног дијела хлача, црно сиве боје величине Л**, марке "Black squad", наведени „траг број 6“, утврђен је мијешани ДНК профил, а најмање 4 особе допринијеле су својим биолошким материјалом настанку овог трага, од којег су најмање двије особе мушког пола. На већини анализираних генских маркера интензитетом се издвајају алели тзв. доминантне компоненте која се већим дијелом подудара са неспорним ДНК профилем Д.Л.. Дио алела споредне компоненте овог мијешаног ДНК профила у потпуности се подударају са неспорним ДНК профилем С.К., а дио споредне компоненте у потпуности се подудара са неспорним ДНК профилем А.К.. Даље, вјештак наводи да је ДНК анализом узорка **12840 N1** микротрагова биолошког поријекла са појасног дијела црних хлача, марке "FB Sister Skinny Pushup", величине 26, „траг број 2“, утврђен мијешани ДНК профил, а најмање 4 особе допринијеле су својим биолошким материјалом настанку овог трага од којих је најмање 1 особа мушког пола. На већини анализираних генских маркера издваја се доминантна компонента која се већим дијелом подудара са неспорним ДНК профилем А.К., а дио алела спољне компоненте овог мијешаног ДНК профила у потпуности подудара се са неспорним ДНК профилем Д.Л..

Суд је у цјелости прихватио наводе овог вјештака, налази да је исти дат стручно и у складу са правилима струке, док одбрана није приговарала овом налазу, па на основу истог закључује да је на панталонама које су пронађене у возилу „мерцедес“ власништво оптуженог Л. и то са мрље пронађене на доњем рубу лијеве ногавице предње стране панталона пронађен комплетан ДНК профил оштећеног С.К., а да је у појасном дијелу истих панталона пронађен мијешани ДНК профил најмање 4 особе у којем доминирају алели оптуженог Л., а дио алела споредне компоненте одговара и подудара се са ДНК

профилом оштећеног С.К., док дио алела споредне компоненте одговара и подудара се са ДНК профилом раније пресуђене А.К.. Даље, суд закључује и то да је на тапацирунгу гепека возила „пежо“ пронађен комплетан узорак ДНК профила оштећеног С.К. (ни оптужени не спори да је оштећени убаčen у гепек предметног возила)

Суд је извршио и увид у Налаз вјештачење ДНК трагова број 12840/24 од 22.04.2024. године уз фактуру уз Наредбу за ДНК анализу Окружног јавног тужиоца у Добоју од 14.02.2024. године, Налаз вјештачења ДНК трагова (компарација) број 12840/24 од 24.04.2024. године, уз фактуру број 325/24 од 24.04.2024. године, Допуна наредбе за вјештачење Окружно јавно тужилаштво у Добоју од 23.04.2024. године, Наредба за утврђивање ДНК профила из неспорног узорка крви оштећеног С.К. број Т15 0 КТ 0038628 24 од 05.02.2024. године, Наредба за утврђивање ДНК профила из неспорног узорка крви осумњичених А.К. и Д.Л. број Т15 0 КТ 0038628 24 од 13.02.2024. године, Записник о узимању крви на име Д.Л. уз Наредбу за узимање крви ради ДНК вјештачења на име Д.Л. од 05.02.2024. године, Записник о узимању узорка крви на име А.К. уз наредбу за узимање крви ради ДНК вјештачења, уз рјешење о исплати трошкова Дому здравља Добој за узимање крви ради ДНК анализе Окружно јавно тужилаштво од 29.03.2024. године, па налази да су писани налази са пратећом документацијом у цјелости сагласни са мишљењем вјештака Дошен датим на главном претресу, а вјештачење је обављено на законит начин у складу са ЗКП РС, на наведене налазе и документацију није било приговора, па их суд прихвата, као законите и објективне.

Суд је извршио и увид у Потврду о добровољној предаји предмета ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 31.01.2024. године, уз потврду и записник о добровољној предаји предмета број 14-02/1-230-80/24 од 30.01.2024. године, потврду о предаји предмета Окружном суду у Добоју од 31.01.2024. године и наредбу Окружног суда у Добоју број 13 0 К 008202 24 Кпп 4 од 01.02.2024. године (ПМВ марке „Мерцедес“ и кључеви), уз Наредбу за претресање ПМВ марке „Мерцедес“ регистарске ознаке ... власништво Д.Л. и Записник о претресању возила „Мерцедес“, те потврду о привременом одузимању предмета, ПУ Добој све број 14-02/1-230-80/24 од 30.01.2024. године и фотодокументацију број 68/24, као и у Извјештај о добровољној предаји предмета, ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 14.03.2024. године, уз потврду и записник о добровољној предаји предмета од ЈП „Аутопутеви Републике Српске“ а.д. Бања Лука од 13.03.2024. године и потврду о предаји предмета од 14.03.2024. године и ДВД који се налази у депозиту Окружног суда у Добоју о кретању возила осуђене К.З., Записник уз потврду о добровољној предаји предмета, ПС Добој 1 број 14-01/1-1-16/24 од 30.01.2024. године, потврду о предаји предмета, потврду о предметима достављеним у Службу за чување Окружног суда у Добоју број 13 0 К 008202 24 Кпп од 31.01.2024. године и фотодокументацију број КУ-67/24 од 31.01.2024. године (одјећа и рачун ауто пута).

Наведене материјалне доказе суд прихвата као објективне и законито прибављене, на основу којих је прибављена гардероба од оптуженог Л. и која је била предмет ДНК вјештачења и ДНК компарација.

Даље, суд је извршио и увид и читање материјалне документације и то: Наредбе за претресања стана власништво П.С., град Бањалука који је користила А.К., Записник о претресању стана и других просторија С.П., уз потврду о привременом одузимању предмета ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 30.01.2024. године и фотодокументацију број 69/24 од 30.01.2024. године, Наредбу за претресање куће и објеката власништво С.Л. коју за становање користи Д.Л., Записник о претресању стана и других просторија С.Л., уз потврду о привременом одузимању предмета, ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 30.01.2024. године и фотодокументацију од 13.03.2024. године, Наредбу за претресање

ПМВ марке „Пежо“ регистарске ознаке М51-А-964 власништво Ј.П., Записник о претресу возила „пежо“, уз потврду о привременом одузимању предмета, ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 30.01.2024. године и фотодокументацију од 30.01.2024. године, Наредбу за претресање ПМВ марке „Волво“ регистарске ознаке ... власништво А.К., Наредбу за претресање ПМВ марке „Рено меган“ регистарске ознаке ... вл. „Болид“ д.о.о. Добој, Записник о претресу возила „Рено меган“, потврду о привременом одузимању предмета ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 30.01.2024. године и фотодокументацију од 30.01.2024. године, па исту прихвата као закониту и истом се потврђује законитост у предузимању истражних радњи у прибављању трагова и доказа из извршеног кривичног дјела.

Такође, током истраге проведено је психијатријско вјештачење по тиму вјештака ЈЗУ Завод за форензичку психијатрију Соколац од 31.05.2024. године у коме су учествовали психолог Огњен Пјано, психијатар Јевтић Миле и неуропсихијатар Алма Браво Мехмедбашић те је достављен писани налаз и мишљење, при којем су сви чланови тима остали и након директног и унакрсног испитивања на главном претресу, па је тако психолог Огњен Пјано у свом налазу навео да је психолошко испитивање обавио користећи клинички интервју, тимску и индивидуалну опсервацију, индивидуални тест интелигенције верзија VITI, тестове личности, Минесота мултифазни персонални инвентар личности верзија MMPI-2 који садржи чак 546 честица, Милонов клинички мултиаксијални инвентар, Бендеров визуомоторни гештел тест, а то је неуропсихолошки тест пројектилне технике, Wartegg тест цртежа, Маховер технику и тест недовршених реченица, а с обзиром на сложеност вјештачења није употребљена само стандардна батерија психолошких тестова, већ је иста проширена, наглашава да сви тестови имају високу научну објективност и поузданост и користе се ваљано у форензичкој психијатрији и форензичкој психологији. Вјештак наводи да је укупан резултат показао да је оптужени особа просјечне интелигенције, без патолошких испада и дезорганизације, нису верификовани индикатори потешкоћа у мишљењу, али тестови указују на поремећај у понашању, антисоцијалне обрасце, импулсивност и социјалну незрелост. Изразите су тенденције оптуженог, да остави социјалну, повољну и пожељну слику о себи, а неспремност на признавање чак и најмањих недостатака или мана и нереалистично наглашавање сопствених врлина. Вјештак наводи да је структура његове личности незрела, нарцистички структурисана и усмјерена на задовољавање властитих потреба и жеља са потенцијалом да занемарује социјалне и законске норме и његов доминантан механизам, је механизам пројекције, гдје другим особама преписује негативне особине уз немогућност да преузме одговорност за сопствено понашање и акције. Његов супер его (инстанца задужена за моралне и етичке вриједности) није добро интегрисана, те има смањену ауторефлексију и оскудан унутрашњи систем етичких норми, верификован је и агресивни потенцијал, раздражљивост и нарцистички бијес, смањен је капацитет за емпатију, а верификоване су дисоцијалне и параноидне особине образаца и понашања. На посебан упит браниоца вјештак одговара да се незрелост личности не односи нужно на узраст и године, те незрелу структуру личности могу имати и особе са 19, али и 40 година, интелектуалне способности су очуване и оптужени адекватно разумије социјалне норме, односно шта треба и шта не треба, али их не примјењује адекватно. Такође, вјештак додаје да је приликом вјештачења оптуженог детаљно обрађен и љубавни однос између оптуженог и раније пресуђене А.К., вјештачење је трајало дуго и урађено је доста испитивања, те није нађено да је тај однос утицао на његово понашање, критичне прилике, јер је личност оно што одређује наше понашање.

Вјештак психијатар Јевтић Миле у свом налазу је истакао да је експертиза и вјештачење оптуженог Л. темељена на увиду у спис, клиничким испитивањима, прегледима и

опсервацијама у просторијама Завода за форензичку психијатрију Соколац у периоду од 27.03.2024. године до 17.05.2024. године, те су закључци експертизе да оптужени не болује од трајне душевне болести, нити од привременог душевног поремећаја психотичног карактера, просјечних је интелектуалних способности, а без верификованих индикатора менталне детериорације, не региструју се знаци зависности о алкохолу или психоактивним супстанцама, структура личности је доминантно нарцистички структурисана и организована са придруженим дисоцијалним и параноидним особинама и обрасцима понашања. Вјештак је мишљења да је, имајући у виду све наведено, те узимајући у обзир календарску доб оптуженог (непуних 19 година у вријеме извршења дјела) оптужени *tempore criminis* смањене способности схватања значаја дјела и смањене могућности управљања својим поступцима, али не и битно. На посебан упит тужиоца вјештак одговара да су приликом експертизе имали на увид медицинску документацију осумњиченог Л., а на посебан упит одбране вјештак потврђује да је оптужени могао да расуђује о самим поступцима и посљедицама које има уколико почини предметно дјело, а што се односи на поступке оптуженог, а не на правну квалификацију кривичног дјела.

Вјештак неуропсихијатар Алма Браво Мехмедбашић у свом налазу је истакла да је тим вјештака на основу свих проведених испитивања закључио да оптужени не болује од трајне душевне болести, нити од привременог душевног поремећаја психотичног карактера, просјечних је интелектуалних способности, без оштећења у подручју психичких функција и без регистрованих знакова зависности од алкохола или других психоактивних супстанци. У погледу структуре личности потврђује наводе вјештака психијатра Јевића. Даље, наводи да у психичком статусу оптужени тестира реалитет, те је у реалитету интелектуално – когнитивно очуваних способности, а имали су на увид и медицинску документацију, гдје је оптужени у дјетињству имао фебрилне кризе свијести, због којих је праћен, па није дијагностификована епилепсија, већ је као дијете имао низак прага на конвулзије, а касније није било криза свјести, те више није ни контролисан. Наводи да су током експертизе урађени и лабораторијски налази и психолошки тестови на органицитет, када нису пронађени знаци органског оштећења мозга, просјечних је интелектуалних способности, али су нађени елементи незреле личности у смислу једне нарцистичке структуре са параноидним и дисоцијалним елементима у структури једног поремећаја личности, а узета је у обзир и његова календарска доб, те је закључено да се исти налази у једном раном постадолесцентном периоду, а рачуна се да је адолесценција до 18 година. Вјештак наводи да према експертизи оптужени схвата когнитивно и интелектуално да је то је кривично дјело, да је то забрањено и може да схвати посљедице тога, али је био смањене способности да донесе одлуку и управља својим поступцима, али не и битно.

Суд је извршио и увид у Налаз и мишљење вјештака о душевном здрављу и урачунљивости Д.Л., ЈЗУ Завод за форензичку психијатрију Соколац од 31.05.2024. године (тимско вјештачење) са пратећом документацијом и то Наредба за неуропсихијатријско вјештачење Д.Л. број 13 0 К 008202 24 Кпп 5 од 27.03.2024. године, приједлог за упућивање Л. и К.З на психијатријски преглед у ЈЗУ Завод за форензичку психијатрију Соколац број Т15 0 КТ 0038628 24 од 26.03.2024. године, медицинска документација на име Д.Л. достављена од стране ЈЗУ Дом здравља „Озрен“ Петрово (32 документа), Рјешење за исплату накнаде за тимско психијатријско вјештачење душевног здравља Д.Л. за неуропсихијатра Браво-Мехмедбашић Алму од 19.06.2024. године, уз попис трошкова ОЈТ у Добоју од 09.07.2024. године, у износу од 746,56 КМ, Рјешење за исплату накнаде за тимско психијатријско вјештачење душевног здравља Д.Л. за психолога Пјано Огњена од 19.06.2024. године, уз попис трошкова ОЈТ у Добоју од 09.07.2024. године, у износу од 507,74 КМ, Рјешење за исплату накнаде за тимско

психијатријско вјештачење душевног здравља Д.Л. за психијатра Јевтић Милета од 19.06.2024. године, уз попис трошкова ОЈТ у Добоју од 09.07.2024. године, у износу од 599,85 КМ, па наведену материјалну документацију прихвата као закониту састављену од стране овлашћених лица и састављену на основу наредби надлежног органа. На основу писаног налаза тимског неуропсихијатријског вјештачења суд налази да су је исти у сагласности са усмено изнесеним налазима саслушаног тима вјештака, док на основу преостале документације закључује да је вјештачење урађено на захтјев ОЈТ у Добоју, по наредби Окружног суда у Добоју, да је исто обављено у психијатријској установи Соколац, гдје се оптужени налазио на посматрању, а да су вјештаци имали на увид и медицинску документацију за оптуженог Л., као и трошковима ОЈТ за предметно вјештачење.

Суд у цјелости прихвата налаз тима вјештака Пјано, Јевтић и Браво-Мехмедбашић имајући у виду да су исти налаз дали објективно, стручно и у складу са правилима струке, а у дијелу задатка по приједлогу одбране потврђен је и налазом вјештака неуропсихијатра Синише Ђуричића, па на основу истог закључује да је оптужени особа просјечних интелектуалних способности, без знакова душевне болести или привременог душевног поремећаја, без зависности о алкохолу или опојним супстанцама, те да су верификовани поремећаји у оквиру структуре личности који заједно са његовом младом животном доби у вријеме извршења дјела, непуних 19 година, доводе до тога да је исти смањене могућности да расуђује и управља својим поступцима када је у питању кривично дјело које му се ставља на терет, али не и битно. Суд дакле, закључује да је оптужени у вријеме извршења кривичног дјела смањене урачунљивости, али не и битно. Суд даље, закључује да љубавни однос са А.К., а на који однос су вјештаци обратили посебну пажњу, није значајно утицао на понашање оптуженог критичне прилике (што обеснажује одбрану оптуженог Л. да је био изманипулисан). Даље, суд на основу предметног вјештачења закључује и то, да се оптужени критичне прилике психички налазио у постадолесцентном периоду, односно да је период адолесценције код истог завршен, а да се сматра у психијатријском смислу да је адолесценција до навршених 18. година живота.

Свједок Л.Б. у свом исказу је навео да је полицијски службеник, запослен у ПС Добој 1, те је дана 30.01.2024. године провео лишење слободе лица Д.Л. и то након што је дошао у смјену од 19:00 часова, а да је у то вријеме оптужени Л. већ био у службеним просторијама. Наводи да му је познато да мисли да је оптужени у просторијама полицијске станице боравио од „16 и нешто часова“, а да му је шеф смјене пренио да лице треба лишити слободе због основа сумње да је учинило тешко убиство.

Свједок П.Ђ. у свом исказу је навео да је полицијски службеник, запослен у ПС Добој 1, те је дана 30.01.2024. године по доласку у смјену затекао оптуженог Лазаревића у просторијама полицијске станице, те је утврдио да се исти ту налази „пар часова“, прије његовог доласка, а он је дошао у смјену око 19:00 часова и тада је и лишио слободе ово лице. Наводи да је о лишењу слободе оптуженог сачинио сва потребна писмена.

Суд је у цјелости прихватио наводе ова два свједока, налази да се ради о лицима која су свједочила о својим службеним радњама које су предузели у вршењу своје службене дужности, па на основу истих закључује да су управо ова два лица лишила слободе оптуженог Л., који се већ налазио у службеним просторијама Полицијске станице 1 у Добоју, а исти је лишен слободе дана 30.01.2024. године, у 19:00 часова, о чему су сачињена и одговарајућа службена акта. Такође, суд налази потврђеним навод оптуженог да је прво приступио у полицијску станицу, а затим да је ту лишен слободе. Суд налази и да службена акта на која се позивају ова два свједока и то Записник о

лишењу слободе на име Д.Л., уз потврду о лишењу слободе, права лица лишеног слободе, извјештај о извршеном претресу лица без наредбе, записник о прегледу лица, потврду о привременом одузимању предмета, потврду о прихвату лица лишеног слободе, ПС Добој 1, све број 14-01/1-1-25/24 од 30.01.2024. године и потврду о предаји лица лишеног слободе ОЈТ Добој број 14-01/1-1-25/24 од 31.01.2024. године, а која суд прихвата као законита, јер су састављена од стране овлашћених лица, на основу одговарајућих одредби ЗКП РС, потврђују наводе ова два свједока.

Вјештак одбране неуропсихијатар Синиша др Ђуричић у свом изказу пред судом је навео да је вјештачио оптуженог Д.Л. по основу увида у спис суда, те непосредног прегледа оптуженог у просторијама КПЗ у Добоју, а имао је на увид и вјештачење које је обављено током боравка оптуженог у Психијатриској клиници на Сокоцу. Наводи да се ради о особи мушког пола, уредног психомоторног развоја, завршио средњу трогодишњу школу, без кривичних дјела, а још у средњој школи је радио спорадичне послове. Током дјетињства је имао кризу свијести због које је лијечен у Б.Л., те му је у породици због тога посвећена посебна пажња и имао је повлаштен положај, без наметања забрана и норми понашања, те је такав психолошки развој утицао да се формира као једна незрела, нарцисоидна, неодговорна особа, усмјерена на задовољавање само својих потреба које ставља у приоритет, запостављајући и социјалне и законске кодексе. Даље, наводи да из таквих околности оптужени улази у везу са старијом и зрелијом женском особом, а да се још у дјетињству дружио у групи која је имала неког свог вођу, што је карактеристика незрелих, сугестибилних и поводљивих особа. Везано за посебан захтјев наредбе за вјештачење да се изјасни да ли се, обзиром на године живота, може сматрати пунољетним лицем, вјештак наводи да је физички развој оптуженог потпун и одговара биолошкој доби, да је сексуални развој и функционисање такође потпуно и одговара биолошкој доби, а да интелектуални развој и ниво не указују на постојање интелектуалног дефицита или ометености интелектуалног развоја, нити има знакова душевне болести. Код оптуженог су присутни знаци емоционалне незрелости, неодговности, поводљивости, зависности, нарцисоидности, као обиљежја структуре личности и то су карактерне црте личности, као нешто што је трајна категорија. Оптужени није достигао развој и није усвојио обрасце понашања зреле особе, али је свакако превазишао ниво адолесценције, што прозилази из чињенице да је радио у иностранству, да је и прије ове везе имао емотивне везе, зарађивао је новац и испуњавао радне задатке, док је радио није имао испаде у понашању нити је отпуштан са посла, што значи да ипак неку зрелост има. Вјештак сматра да оптужени у погледу емотивне зрелости заостаје за биолошком старошћу, али појашњава да је превазишао ниво адолесценције и на нивоу је пунољетне особе.

Суд је извршио и увид и читање писменог психијатријског налаза вјештака Ђуричића од 09.03.2025. године, па налази да је исти у складу са усмено изнесеним налазом, вјештак је потврдио да остаје при истом у цјелости, те га суд прихвата као објективан, стручан састављен у складу са правилима струке, док је исти у битном, сагласан и са налазима тимског психолошко-психијатријског вјештачења извршеног у форензичкој психијатријској установи Соколац.

На основу овог вјештачења суд је утврдио структуру личности оптуженог, према којој исти није усвојио обрасце понашања зреле особе, али да је превазишао ниво адолесценције, те се више не може сматрати малољетном особом.

На основу Извода из казнене евиденције на име Д.Л., ПУ Добој број 14-02/1-230-80/24 од 31.01.2024. године суд закључује да је исти до сада неосуђивано лице.

Суд је извршио и увид у остали доказни материјал, међутим исти није посебно образлагао, јер исти не садржи чињенице релевантне за овај кривичноправни случај, а то су: Записник о увиђају ПУ Добој уз Потврду о предаји предмета ОЈТ у Добоју и Фотодокументацију који записник о увиђају се односи на проналазак рукавица, Службена забиљешка Полицијске станице Добој 2 од 30.01.2024. године, број 14-01/1-2-72/24, Службена забиљешка ПУ Добој 2 од 30.01.2024.године број 14-01/1-2-77/24, Службена забиљешка ПУ Добој од 01.02.2024. године, број 14-01/1-230-23/24, Службена забиљешка ПС Добој 1, број 14-01/1-1-259/24 од 30.1.2024. године, Службена забиљешка ПУ Добој 1 од 30.01.2024. године, број 14-01/1-1-256/24, Записник уз потврду о добровољној предаји предмета од лица В.М., Полицијска управа Добој број 14-02/1-230-80/24 од 02.02.2024. године (новац), потврду о предаји предмета Окружном суду у Добоју, фотодокументацију број КУВ-82/24, извјештај о добровољној предаји предмета и потврда о предметима достављеним у Службу за чување Окружног суда у Добоју број 13 0 К 008202 24 Кпп 9 од 02.02.2024. године (добровољна предаја М.В.).

Оптужени Д.Л. у свом исказу је навео да познаје А.К. од 23. децембра 2023. године, и од тада су се почели интензивно дружити, није знао да има мужа ни дјецу, сазнао је након 10-15 дана, али није размишљао, па је наставио даље. У међувремену је био два пута у С.3, по 5-6 дана. Званично је дошао 19. јануара 2024. године назад и она га је позвала 27. јануара из Б.Л. и рекла да је побјегла од куће, да ју је муж злостављао, да нема гдје да спава. Он јој је помогао, да стан нађе у Б.Л.. Провео је нешто „мало горе времена“, онда га је позвала, на кафи су били 29. јануара, те му је рекла да јој треба ауто, да би ишла у Добој видјети се са кћерком, а сумња да јој оштећени прати „Волва“ и онда јој је помогао. Позвали су пар рента-кар кућа и нашли су ауто на Л.2. Кад су отишли да изнајме, она није имала документе, па је он изнајмио возило на своје име. Кад су кренули за Д., рекла је да иду код њене сестре М.2 на кафу, а у стану су већ биле А.1 и М.2. Ту су сједили, пили кафу, да би након 10 -15 минута А. послала М.2 у апотеку по таблете „Треана“ које њему до тада, нису биле познате. Кад је М.2 отишла питао је А. зашто ће јој таблете, а она је рекла „требаћеш ми и ти“ и ту му је рекла да жели да јој помогне да извуче мужа из куће и да га иде застрашити, не да га остави у шуми. Наводи да није размишљао, ни био свјестан „тога свега, прихватио сам, да јој помогнем“. Када се М.2 вратила, дала му је таблете, а он је само извадио блистере и дао их А.1. Не зна колико је извадила таблета, само је видио да их је издробила чашом и ставила у неку флашицу. Ту су сједили и причали. Дошло је вријеме да треба А.1 одвести у школу и тада му је А. рекла: „Најбоље је да изнајмиш и ти себи ауто, да не идеш са својим“. И он ју је послушао, позвао је пар рента - кар кућа и нашао ауто у салону „Болид“. Када је одвуко А.1, отишао је по ауто у насеље Б.1 и с тим изнајмљеним аутом отишао кући, да би се вратио у Д. у стан код М.2 око 20,00 часова, гдје су биле А. и М.2, да би након пола сата дошла и А.1 са псом и рекла како је С. исповраћао ту течност што је она њему дала, а затим је отишла кући. Ту су сједили све до 01:00 сат ујутро, када су кренули кући оштећеног. Када су дошли А. је ушла прва, а он за њом, рекла је А.1 да иде у дневни боравак, да затвори врата, а они су отишли у спаваћу собу. Када су ушли у спаваћу собу, упалили су свјетло, у том тренутку се С. пробудио, кренуо физички на њега, имао је и он повреде. Ту је ударио оштећеног два, три пута, оборио на стомак на кревет и држао му руке, док му је А. свезала ноге и руке сивом, селојтеп траком, а док га је држао свезала га је и око уста. Након тога га је изнио у гепек и пратио је А. до мјеста П.1, што је она предложила, пошто су пар дана прије сједили ту, на излетишту. Када су дошли на мјесто П.1, он је остао 70-80 м од тог бунара. Она је, прошла крај њега и отворила прозор и рекла да жели ићи причати горе с њим. Оптужени је остао доле, тако да није видио горе шта се дешава, а након 5-6 минута је видио фарове да иде назад и окренуо се, назад за Д., другим путем преко Т., С.П.. Кад су дошли на мост, видио је на ретровизор да је застала и бацила нешто кроз прозор, не зна шта је то било, пошто је био мрак, наставили су до Д., стали код Ц. на паркингу 2-3

минуте, ту му је она, испричала шта је урадила, извукла га, избола 3-4 пута. Он тада, није могао доћи себи, није био свјестан да је она то могла урадити и ту му је рекла да треба отићи А.1 рећи да ујутро зове кума. Она се упутила за Б.Л., а он је отишао до куће оштећеног. Рекао је шта му је рекла А. да каже и затим отишао на пумпу „Брчко Гас“ купио цигарете и отишао код М.2 у стан. Ту је сједио неко вријеме, пили су кафу и она га је питала неке ствари. Он је испричао шта му је испричала А. „и ово што смо горе били у кући“. Одатле је позвао А. да види је ли стигла у Б.Л., када му је рекла да је стигла. Изашао је из стана, отишао по своје ауто и упутио се за Б.Л., пошто је требао ићи у недјељу у С.2. Ујутро га је отац пробудио телефоном и рекао да га полиција тражи, „за то и то“. Када је дошао себи, када је заправо схватио шта је она урадила, одлучио је да се преда Полицијској станици Добој, „то ми је горе био инспектор код куће и рекао, „најбоље предај се, иди на испитивање“ и дошао је у Добој у станицу ПС 1 око 15,00 часова.

На посебан упит тужиоца оптужени је одговорио да је тачно да је у Б.Л. изнајмио возило „Пежо“, а у Д. возило „Рено“, да није вадио таблете које му је дала М.2 из блистер паковања, већ је та паковања „дао, на сто оставио“. Поновио је да није ишао до базена на П.1, већ је остао испод, да не зна шта се дешавало горе, гдје су А. и оштећени били сами, а да му је А. све испричала тек на паркингу „Ц.“ базена у Д.. Поновио је да је у кући оштећеног истоме задао два три удараца, и да су се трагови ДНК оштећеног нашли на његовим хлачама, тако што му је држао руке на леђима да би га К.3 везала, а лијевом ногом је „приклопио, преко њега“. Наводи да је А. сама оштећеног изнијела из гепека и вукла га по тлу, а он га не би вукао, већ би га однио, као што га је однио и из његове куће у гепек возила. Негирао је да је свједоку М.В. рекао „ако преживи, треба му дићи споменик“, наводећи да је инспектор који је био са њим и са којим није у добрим односима отишао у другу просторију у којој је М.2 давала изјаву, а додаје да је ову свједокињу видио како испред суднице, прије свједочења „чита и учи изјаву“.

Суд је пажљиво анализирао изјаву оптуженог, па налази да исти не спори неколико чињеница, а то су да познаје осуђену А.К. и да су се интензивно дружили, да је критичног дана и времена у рента-кар кући на Л.2 у Б.Л. заједно са А. изнајмио возило марке „пежо“ за потребе осуђене А.е (на своје име, јер А. није имала документа), а у рента-кар кући „Болид“ у Д., насеље Б.1 за своје потребе изнајмио возило марке „рено“, да је дана 29.01.2024. године био у стану код свједока М.В. заједно са осуђеном К.3 и њеном кћерком млљ. А.1, да је свједок М.В. купила у апотеци таблете „Треана“, да их је донијела у стан у коме су били и он, и осуђена А., и млљ. А.1, да је ту дошло до договора који је иницирала А.К. да се њен муж (оштећени К.1) „застраши“, да је тражила да јој оптужени Л. помогне, а да је он пристао, да је свједок М.2 таблете „Треана“, управо њему предала у руке, да је исте млљ. А.1 смрвила стакленом чашом и у праху истресла у једну флашицу, да је наведене таблете А.1 дала оштећеном да попије, да су око 01,00 час кренули кући оштећеног он и осуђена А., да је А. рекла млљ. А.1 да уђе у дневни боравак и затвори врата, а да су он и осуђена А. сами ушли у спаваћу собу код оштећеног, да се исти пробудио и био свјестан, да му је затим оптужени Л. задао неколико удараца, да га је оборио, те да је затим оштећени свезан сивом љепљивом траком око руку и ногу, те око уста, да је затим изнесен из куће и стављен у гепек возила „пежо“ и да га је затим осуђена А. у гепеку одвезла на излетиште П.1. Такође, оптужени не спори ни да су се критичне прилике на „П.1“ задржали 5-6 минута, да су оштећеном у мјесту П.1 задата 3-4 убода, да су се након тога и оптужени Л. и А.К. удаљили другим путем, преко Текућице, да је након спорног догађаја А.К. отишла за Б.Л., а да је оптужени отишао до куће оштећеног да би се видио са млљ. А.1., као и до стана свједока М.В., гдје јој је испричао од догађају, одакле се затим и сам запутио у Б.Л. са намјером да наредног дана иде у С.2.

Све ове чињенице у складу су и са проведним и горе цијењеним доказима, па овом дијелу изјаве оптуженог суд поклања пуну вјеру.

Међутим, овај суд налази да је оптужени у својој изјави покушао умањити значај властитог учешћа или приказати потпуно одсуство свог учешћа у претходном договарању и припремама за извршење дјела које му се ставља на терет, као и одсуство његовог учешћа у унапријед осмишљеном плану за скривање дјела и избјегавање кривичне одговорности, па суд не прихвата наводе оптуженог Л. да он није извадио таблете „Треана“ из блистер паковања и дао их млљ. А.1 да их измрви, да није знао да је оштећеног заједно са А.К. претукао у његовој спаваћој соби и свезао и убацио у гепек возила А.К., те пратио то возило до мјеста „П.1“ како би га лишили живота, те да није учествовао у самом чину лишења живота оштећеног. Овакав суд закључак доноси на основу проведених доказа, који су наводе оптуженог довели у питање, па тако на основу исказа свједока Ј.П. која је изнајмила возило „пежо 308“ оптуженом Л. произилази да је оптужени већ приликом првог позива њеној рента-кар кући телефоном, дана 29.01.2024. године у 11:22 часова тражио да изнајми „веће возило“, из чега произилази да већ тада код њега постоји свијест да се возило употреби за неке друге потребе, а не како он каже да би се оптужена К.3 довезла у Д. да види кћерку. По оцјени овог суда за те потребе је потпуно без значаја да ли је возило мање или веће. Даље, исказ оптуженог у дијелу који се односи да му је осуђена рекла да ће оштећеног „само застрашити“, а не и лишити живота доведен је у питање самом чињеницом у каквом стању је оштећени изнесен из своје спаваће собе. Наиме, оштећени је критичне прилике, а што произилази из фотодокументације са Записника о увиђају лица мјеста, претучен, готово потпуно облијепљене главе широком љепљивом траком, само са мањим отовором за нос, дакле и преко очију и уста и већег дијела главе, везаних и облијепљених руку и ногу и практично наг, само у мајици и доњем вешу-потпуно онеспособљен за пружање било каквог отпора, па и чињеница да ове радње оптужени са осуђеном К.3 предузима не скривајући своје идентитете указују да већ у том тренутку не постоји намјера да се оштећени остави у животу. Навод оптуженог да је оштећеног ударио 2 или 3 пута у спаваћој соби, обеснажен је судскомедицинским вјештачењем према којем је морало бити најмање 5-6 удараца при чему, обзиром на масивну крвну подливеност и локалитет повреда није искључено да је било и више удараца у исто мјесто, вјештак каже „особа је добила батине“, а није се радило о 2-3 ударца како тврди оптужени. Не прихвата се ни навод оптуженог да је млљ. А.1 рекла да је оштећени исповраћао лимунаду са „Треаном“, имајући у виду да је токсиколошким вјештачењем утврђено присуство психоактивне супстанце, саставног дијела овог лијека, у крви оштећеног, што учвршћује исказ млљ. А.1 која је то изричито негирала. Суд такође, не прихвата ни навод оптуженог да он није учествовао у изношењу оштећеног из гепека возила „Пежо“, да није био присутан када је осуђена К.3 задавала убодне ране оштећеном и да није знао шта се дешава на локалитету „П.1“, све док му то није испричала осуђена К.3, имајући у виду чињенице ГПС сателитског праћења оба возила, које праћење директно оповргава наводе оптуженог. Наиме, оптужени свједочи да се он (са возилом „рено меган“), зауставио на локалитету П.1, а да је осуђена А. прошла крај њега и отворила прозор, те му рекла да „жели ићи горе причати с њим“, па је он остао „испод на шумском путу“, удаљен 70-80 метара од базена за воду, међутим, према подацима сателитског праћења возила произилази управо супротно, а то је да се прво зауставило возило марке „пежо“ којим је управљала А.К. и то у **01:39:35 часова**, а да се возило „рено меган“ којим је управљао оптужени зауставило након 44 секунде дакле у **01:40:19 часова**, па је искључена верзија коју даје оптужени да се прво он зауставио, па да је осуђена К.3 прошла поред њега, па се тек онда она зауставила. Даље и поред овог непобитног доказа, суд налази да се на том локалитету обоје оптужених задржавају врло кратко и то 6 минута, па је то премало времена да би осуђена А.К. сама извадила из гепека свезаног оштећеног (одрасли, везани мушкарац) и вучењем му нанијела бројне огуљотине које је описао вјештак

судскомедицинске струке (према записницима о увиђају из породичне куће оштећеног трагови вучења тијела нису пронађени, тако да је до тих повреда могло доћи једино током транспорта до излетишта „П.1“ и током премјештања из возила до мјеста лишења живота), те му и задала убодне ране, поготово када се има у виду да је пресуђена А. тражила помоћ још у стану сестре М.2 од оптуженог, а овај јој оптужени обећао помоћ и учествовао у свим припремама (омамљивање, пребијање, везивање оштећеног, убацивање истог у гепек возила, пратња до мјеста П.1), па је потпуно нелогично да у тим тренуцима осуђена даље наставља сама. Такође, и резултати ГПС праћења изнајмљених возила указују да су иста заустањена 6 минута у међусобној непосредној близини на локалитету „П.1“ (могуће одступање до унутар 10 метара-свједок Л.4), а не, како то оптужени тврди да је био удаљен 70-80 метара. Даље, суд не прихвата ни дио исказа који се односи на навод оптуженог да му је тек након лишења живота оштећеног, осуђена А.К. рекла шта треба да каже млљ. А.1, обзиром да је задржавање од 2 минута (према резултатима ГПС праћења оба изнајмљена возила, која се нису гасила, већ су у тзв „леру“) на локалитету „Ц.“ паркинг, премало времена да пресуђена К.3 исприча дешавања на „П.1“ у којима оптужени према својој изјави није учествовао, те да му да и упутства да оде код млљ. А.1 и пренесе јој да зове кума и шта да му каже. У прилог овом закључку суда иде и исказ свједока млљ. А.К. која је свједочила да су јој већ у стану тетке М.2 и оптужени Л. и мајка А.К. саопштили да треба ујутро назвати кума и рећи му да је оштећени нестао, што јој је критичне вечери оптужени само поновио. Навод оптуженог којим умањује своју одговорност, доведен је у питање и исказом свједока М.В., који се у свим другим сегментима показао као тачан и поткријељен provedеним доказима, како је горе наведено, па није било разлога да се и овом дијелу не повјерује и у којем је иста навела да јој је оптужени Л. саопштио „да је А. три пута С.2 убола ножем у предјелу стомака, те да се она почела трести и да јој није било добро и да га ту остављају, те да је А. након тога било лоше и да је она сјела у ауто и отишла у правцу Б.Л. старим путем“, из којег исказа произилази да је оптужени управо био присутан на лицу мјеста лишења живота оштећеног и непосредно учествовао у реакцију осуђене К.3 након што је оштећеном задала убодине у предјелу стомака. Околност која иде у прилог закључку овог суда да је и оптужени Л. непосредно учествовао у самом чину лишења живота оштећеног јесте и материјални доказ ДНК вјештачења и компарације биолошких узорака људске крви пронађене на траговима извршења кривичног дјела, па је тако наведеним вјештачењем пронађена крв која потиче од оштећеног С.К., на доњем рубу лијеве ногавице панталона пронађених у возилу оптуженог. Сама локализација мрље крви, указује да се иста ту није могла наћи као посљедица руком задатих удараца у главу оштећеном у његовој спаваћој соби. Наведену нелогичност оптужени је покушао превазићи тврдњом да је лијевом ногом притиснуо оштећеног док му је држао руке на леђима, међутим, суд не прихвата ову тврдњу, јер оштећени није крварио с леђа у својој спаваћој соби, нити су пронађени трагови крви или пак повреда које су настале у спаваћој соби на леђима оштећеног.

Дакле, када се у међусобну везу доведу исказ млљ. А.К.1 са исказом свједока М.В., са Записником о увиђају у породичној кући оштећеног, као и на лицу мјеста проналаска његовог леша и са пратећом фотодокументацијом, те са медицинском документацијом о повредама које је критичне прилике задобио, као и са provedеним судскомедицинским вјештачењима, налазима ДНК вјештачења, те резултатима ГПС праћења изнајмљених возила марке „пежо“ и „рено меган“, те даље са резултатима претреса и вјештачења одузетих мобилних телефона од свих учесника, те и са другим, горе побројаним доказима, који сви потврђују ове кључне доказе и ни један им се не супротставља, а сви прикупљени докази чине једну цјелину која се међусобно допуњује и просторно и перонално, а на концу и логично, па суд закључује да се спорни догађај десио управо на начин описан у изреци пресуде тј. да су се дана 29.01.2024. године оптужени Л. и

пресуђена К.3 прво договорили боравећи заједно у Б.Л., да изнајме рента-кар возило у Б.Л. за потребе А.К. и то су првобитно захтијевали „веће возило“, према изјави Ј.П., а да изнајме и возило за оптуженог, како се не би користила властита возила регистрована на њихова имена, затим да су се обоје договорили у стану њене сестре М.В. у Д. да сестра М.2 купи омамљујући лијек „Треана“, за коју куповину је новац дао оптужени Л. (према изјави млљ. и свједока В.), па је и логично што је свједок М.2 након куповине исти предала управо у руке оптуженом како су наведене свјedoкиње и тврдиле, који је исте извадио и дао млљ. А.1 да их измрви, те да их у лимунади да оштећеном како би га онеспособили за пружање отпора физичком нападу који ће услједити на истог (свједок М.2 чак свједочи да је управо оптужени Л. довезао млљ. А.К.1 да купи лимун за лимунаду). Даље, произилази да су се договорили и то, да млљ. А.К.1 када оштећени услјед дејства таблета „треана“, „чврсто заспи“ путем инстаграма пошаље поруку садржине „МЗ“, управо на телефон оптуженог (не своје мајке) као знак да оштећени спава, а вјештачење телефона је потврдило постојање апликације „инстаграм“ на телефону млљ. А.К.1, док је свједок М.В. а потврдила да је „оптужени у једном моменту „скочио и рекао осуђеној А.К.-идемо“ (када су и отишли), што одговара наводу млљ. да је такву поруку послала када је оштећени заспао, те да су након тога и оптужени и К.3 дошли у породичну кућу оштећеног, па навод свједока М.В. „скочио и рекао – идемо“, добија смисао када се повеже са свједочењем млљ. да је поруку са таквим значењем и послала, а оптужени Л. раговао управо на такву поруку, тако што је „скочио и рекао – идемо“. Даље, произилази и то да у кућу оштећеног долазе оптужени Л. са А.К. у ноћи 30.01.2024. године са два изнајмљена возила и ту се задржавају од 01:04-01:24 часа, у којем периоду су ушли у спаваћу собу оштећеног који се пробудио и покушао да се брани, а да су му обоје, па тако и оптужени задавали ударце у предјелу главе, таквог интензитета да исти изазивају масивну крвну подливеност (судскомедицинско вјештачење), када му наносе између осталих повреда и раздерно-нагњечну рану величине 20 x 5 мм, а затим му главу обљепљују широком сивом љепљивом траком и преко уста и очију и цијеле главе (само мали простор за нос и скалп остају слободни), па му вежу и руке и ноге конопцем, али их и обљепљују истом траком, док се оштећени отима и покушава одбранити (не спори ни оптужени, који каже да му је морао држати руке док су га везивали и лијепили) што је видљиво на фотодокументацији проналаска леша оштећеног, па га тако потпуно онеспособљеног, свезаног и изудараног унијели и убацили у гепек возила „пежо“, а затим га заједно истом путањом, једно за другим изнајмљеним возилима у тако малом и скученом, клаустрофобичном простору одвозе на простор „излетишта П.1“ возећи узбрдо у шуму (ГПС праћење указује на кретање возила узбрдо), гдје су се зауставили и то: возило „пежо“ (А.К.) у 01:39:35 часова (свједок К.4), а возило „рено меган“ (оптужени Л.) у 01:40:19 часова (свједок Л.4), оба возила се задржавају на лицу мјеста 6 минута и то једно другом у непосредној близини, када су оштећеног извадили из гепека и вукли га тако полуголог по шумовитом терену, повређујући га додатно до низбрдице (цртасте и мрљасте огуљотине по тијелу из судскомедицинског вјештачења), гдје су му обоје заживотно задали убодне ране у предјелу стомака (свједок М.В. свједочи да је оптужени рекао да је пресуђена К.3 задала 3 убодне ране, док су обдукцијом и судскомедицинским вјештачењем нађене 4 убодне ране у предјелу стомака, од којих је једна „велика“-према наведеном вјештачењу величине 80 x 55 мм), па суд закључује да је и оптужени Л. учествовао непосредно у радњи лишења живота оштећеног К.1, а које убодне ране су код оштећеног изазвале врло велики интензитет болова, при вањској температури испод нуле, када је оштећени готово потпуно наг и из којег полако отиче крв, јер нису повријеђени велики крвни судови, што продужава агонију у којој услјед наступања трауматског и хиповолемичног шока и умире са свим повредама описаним у изреци ове пресуде, а које је потврдио судскомедицински вјештак, остављен у осамљеном дијелу шуме, од стране оба ова лица, управо како би и умро (свједок М.В. свједочи да јој је оптужени Л. пренио

да постоји могућност да оштећени „преживи“ и „да му треба дићи споменик, ако преживи“), док осуђена К.З и оптужени Л. одлазе са лица мјеста и предузимају радње описане у изреци пресуде како би сакрили дјело. Све наведено, по оцјени овог суда указује на постојање договора и заједничког дјеловања и оптуженог и А.К. у извршењу предметног кривичног дјела, и то у конкретном случају у свим фазама извршења дјела, почев од припремања истог, до самог извршења које фактички започиње у спаваћој соби оштећеног, па све до бијега оптуженог и К.З са лица мјеста и скривања дјела, када ипак бивају откривени, што оптуженом Л. даје својство саизвршиоца из члана 37. КЗ РС, чиме су се у радњама оптуженог Д.Л. стекла сва битна обиљежја кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 1. тачка 1. Кривичног законика РС у вези са чланом 37. истог Законика.

Наиме, ово кривично дјело чини онај „ко другог лиши живота на свиреп, или... начин.“

У конкретном случају суд је утврдио да је оптужени Л. је као саизвршилац лишио живота оштећеног К.1 на свиреп начин у вријеме и мјесто описано у изреци пресуде.

Оптужени је, дакле, заједно са осуђеном А.К. оштећеног прво омамио таблетама „треана“, да не може пружати отпор, а затим је сачекао да почне дејство истих, па је око 01:04 часова иза поноћи ушао у његову спаваћу собу, када се оштећени тако омамљен и пробудио и почео пружати отпор, те се борити за живот због чега му задају ударце, а оптужени му задаје 5-6 снажних удараца шаком у главу, што изазива масивну крвну подливеност и обилно крварење главе оштећеног, приликом чега оштећени трпи болове, јер су попуцали многобројни крвни судови, па га затим чврсто држи како би га свезали и облијепили љепљивом траком по тако повријеђеној глави, и везали му и облијепили зглобове на рукама и ногама, па га затим смјешта у скучени простор гејека возила „Пежо“ и 20ак минута га возе у таквим условима до мјеста П.1, док је оштећени стиснут у крајње неугодном положају, а претходно повријеђен, гдје наставља заједно са К.З да му продужава болове, тако што га при температури испод нуле, практично нагог вуче по шумском тлу (према фотодокументацији записника о увиђају, ради се о поприлично запуштеном терену), гдје му задају убодне ране ножем у стомак, што код оштећеног изазива врло велики интензитет бола на који оптужени остаје „и нијем и глув“, већ га напротив оставља у таквом стању, када је дошло до пролапса цријева у спољну средину (када би при правовременој медицинској интервенцији - по вјештаку судске медицине, постојала шанса да преживи такву врсту повреда) да полако искрвари и умре, надајући се да га нико неће пронаћи „док се не буду дрва извлачила“. По оцјени суда овакав начин лишења живота оштећеног у себи садржи елементе свирепости, јер је оштећени трпио и болове и патње великог или врло великог интензитета, а сам механизам умирања који је описао вјештак судске медицине указује да је требало више времена да дође до потпуног губитка крви (када се губи свијест и болови и патње престају), током којег времена се тијело оштећеног борило да превазиђе такво стање, па када исто није престало оштећени запада и у трауматски шок, као посљедица повреда, и у хиповолемични шок, губитак волумена крви у крвотоку, да би на крају, услјед свега наведеног и преминуо, а по оцјени овог суда оптужени Л. управо показује безобзирност и свирепост према патњама и боловима оштећеног које патње почињу још у његовој спаваћој соби, када предузима описане радње према оштећеном.

Из наведених разлога овај суд није ни прихватио став одбране да се у конкретном случају не ради о тешком, већ о тзв. „обичном“ убиству.

Одбрана је оспаравала и саизвршилаштво у конкретном случају, посебно истичући да оптужени није задавао убодне ране оштећеном, нити да је знао да ће то учинити осуђена

К.З, па овај суд налази да се ни ова теза одбране не може прихватити, јер из свих доказа изведених у току главног претреса произлази да је оптужени Л. поступао као саизвршилац када је предузео све оне радње за које се терети изреком пресуде (горе описаним доказима овај суд је утврдио да је оптужени Л. и непосредно учествовао у лишењу живота оштећеног, те да је тога био и свјестан), јер из тих његових радњи које предузима према оштећеном произилази да је у свему **сагласан** са радњама које предузима и осуђена К. и свјестан је свих елемената дјела из чега произилази и његова **свијест и воља за заједничким дјеловањем** у извршењу кривичног дјела из изреке ове пресуде (договарају се, комуницирају мобилним телефонима, изнајмљују возила, купују психоактивни лијек „Треана“, туку оштећеног, вежу га и облепљују, возе га у мајици и доњем вешу у гепеку до шуме „П.1“, гдје су га извадили из гепека и у коначници му задају убодне ране у предјелу стомака и док је још жив остављају га да ту и умре). У конкретном предмету, оптужени Л. је свјестан дјеловања осуђене К.З и свјестан је да и његово поступање улази у састав њеног дјеловања, тако да све те поједине радње, укључујући и радњу извршења, коју предузима и сам оптужени, представљају једну цјелину и доводе до извршења предметног кривичног дјела. Због тога су радње оптуженог квалификоване као саизвршилаштво из одредбе члана 37. КЗ РС у извршењу кривичног дјела из изреке ове пресуде.

Суд је цијенио и психички однос оптуженог према извршеном кривичном дјелу и налази да је он ово дјело учинио са директним умишљајем као обликом виности. Умишљај оптуженог произилази из његових реалних радњи које предузима у договору и заједно са раније пресуђеном А.К., што му и даје својство саизвршиоца, односно свјестан је чињенице да омамљујући оштећеног таблетама „Треана“ (користећи за то млљ. дијете А.К.1) спречава истог да пружи отпор физичком нападу и ударцима које ће му нанијети у кревету у коме је спавао, и то тек када су таблете почеле дјеловати (чекао је поруку млљ. А.К.1 да је оштећени услијед дејства таблета заспао), па му и задаје најмање 5-6 удараца у предјелу главе таквог интензитета да долази до масивне крвне подливености и наноси му бројне тјелесне повреде, међу којима је и рана у предјелу лијеве обрве величине 20 x 5 мм од којих на кревету остаје локва крви и које су код истог изазивале болове (лице му је било натечено и подливано крвљу, борио се и пружао је отпор), те му љепљивом траком заједно са пресуђеном К.З лијепи главу, очи, уста, руке, ноге, а руке и ноге још додатно веже конопцима, те га тако везаног и изудараног-повријеђеног, само у мајици и доњем вешу стављају у гепек возила (мали и скучени простор, који га додатно повређује) и одвозе до излетишта „П.1“ (шума) у близини Д., гдје су га извадили из гепека, вукли по терену тако везаног и улијепљеног љепљивом траком, што је на истом оставило бројне тјелесне повреде које су такође изазивале додатне болове, а затим му задали убодне ране ножем у предјелу стомака таквог интензитета да је дошло до пролапса цријева у спољну средину, крварења и услијед којих заживотно нанесених повреда је, будући да је остављен тако повријеђен, готово наг на температури испод нуле и везан у шуми да умре, и умро као посљедица развоја тешког трауматског и хиповолемичног шока, што је изазвало велике болове у којима умире, обзиром да се ради о стању које је трајало, имајући у виду обдукциони записник и судскомедицинско вјештачење према коме убодним ранама нису повријеђени велики крвни судови, па није дошло до брзог искрвављења (чак је било простора и за медицинско збрињавање), дакле, свјестан је да тиме чини кривично дјело убиство на суров, свиреп начин који код оштећеног изазива велике болове у којима је умро, па предузимајући све те радње заједно са осуђеном К.З, он показује и хтијење извршења управо тог дјела, супротно тези одбране, а не неког другог. Оптужени је ово дјело извршио у стању смањене урачунљивости, али не и битно, због чега га је суд огласио кривим и изрекао му адекватну санкцију.

Приликом одлучивања о кривичној санкцији суд је имао у виду казну прописану за учињено кривично дјело, степен кривичне одговорности оптуженог, јачину угрожавања заштићеног добра и наступјелу посљедицу, као и сврху кажњавања прописану чланом 43. став 1. и 2. у вези са чланом 41. став 3. КЗ РС узимајући у обзир све олакшавајуће и отежавајуће околности које утичу на врсту и висину исте.

Суд је на страни оптуженог као олакшавајуће околности цијенио да се ради о особи веома младе животне доби (није имао ни пуних 19 година у вријеме извршења дјела), његов ранији живот који се огледа у чињеници да раније није осуђиван, као и чињеницу да се исти услјед младе животне доби критичне прилике налазио у стању смањене урачунљивости али не и битно, док је од отежавајућих околности суд цијенио изразиту упорност коју је оптужени показао приликом извршења дјела. Наиме, оптужени је заједно са осуђеном К.З детаљно испланирао извршење овог дјела, гдје се предузима низ активности, још и од претходног дана, када се изнајмљују возила, марке „пежо“ које ће послужити за превоз оштећеног и марке „рено меган“, како се у дјелу не би учествовало са својим возилима, ангажује се сестра осуђене, М.В. да прибави омамљујуће таблете (за куповину којих је оптужени Л. дао новац) оштећени се омамљује путем млљ. дјетета, како би се онеспособио да пружи отпор и то све у циљу да се осигура „успјех“ у извршењу наума да се оштећени С.К. лиши живота на свиреп начин и по сваку цијену. Имајући у виду све ове околности овај суд му је за учињено кривично дјело тешко убиство из члана из члана 125. став 1. тачка 1. КЗ РС, у вези са чланом 37. истог Законика изрекао казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година налазећи да ће се са оваквом санкцијом у потпуности постићи сврха кажњавања у свим њеним компонентама.

Пошто се оптужени налази у притвору, суд му је у изречену казну затвора на основу члана 59. став 1. КЗ РС урачунао вријеме проведено у притвору почев од 30.01.2024. године у 19:00 часова, као дана и часа лишења слободе.

На основу члана 82. став 2. Кривичног законика Републике Српске од оптуженог Д.Л. је одузет мобилни телефон марке „Самсунг“ црне боје са заштитном маском како је то тужилац и предложио, обзиром да је суд нашао да се ради о предмет којим је вршена комуникација између саизвршилаца предметног кривичног дјела у вријеме припреме и извршења истог и који је несумњиво предмет употребе за реализацију предметног кривичног дјела, због чега се исти и одузима.

О приједлогу тужиоца за одузимање возила марке „мерцедес“ власништво оптуженог, суд ће одлучити посебним рјешењем.

На основу члана 108. став 3. ЗКП РС породица оштећеног С.К. је са имовинскоправним захтјевима упућена на парнични поступак, јер подаци у спису нису пружали поуздан основ за његово пресуђење.

На основу члана 99. став 4. ЗКП РС оптужени Д.Л. се ослобађа обавезе да надокнади трошкове кривичног поступка и исти падају на терет буџетских средстава. Суд је донио овакву одлуку имајући у виду да се ради о лицу које нема сталног запослења, ни примања, нити имовине (изузев возила „мерцедес“) која би покрила трошкове поступка, а да се не би угрозило његово издржавање. Обзиром на висину изречене казне није за очекивати да ће бити у могућности да својим радом заради за плаћање трошкова поступка, па би обавезивањем истог на плаћање трошкова поступка, по оцјени суда, било доведено у питање и само његово издржавање.

Записничар
Гордана Савић

Предсједник вијећа
Маријана Лазих Миладиновић

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде може се изјавити жалба Врховном суду Републике Српске у року од 15 дана од дана пријема исте. Жалба се подноси путем овог суда у довољном броју примјерака за суд, странке и браниоца.

Тачност отправка овјерава
Шеф судске писарнице
Драгана Дамјанић Јевтић